

**NGÀY
NAY**

NĂM THỨ HAI, SỐ 85

CHỦ NHẬT 14 NOVEMBRE 1987

SỐ ĐẶC BIỆT VỀ

NGHỊ

HÀN ĐỘ CỦA
DÂN BIÊU NĂM
CUỐI CÙNG ĐÃ
XUỐNG DƯỚI 0

MARQUE RITGEPPOSE

*Hàm Độ
Biểu*

1935

1936

1937

5
4
3
2
1
0

VỊEN

KHO KHÓ KHÓ KHO

THƯ VIỆN
TỈNH HƯƠNG
C 563

VIÊN - ĐÔNG LẬP - BÔN

Hội Đông-Pháp vô-danh hùn vốn 4.000.000 phat-lang, một phần tư đã góp rồi.
Công-ty hành-động theo chỉ-dụ ngày 12 tháng tư năm 1916. Đăng bạ Hanoi số 419.

Món tiền lưu trữ : 858.550\$71

Tính đến ngày 13 Décembre 1936 để hoàn vốn lại cho người đã góp.

**HỘI ĐÔNG - PHÁP SÁNG LẬP NÊN BƠI HỘI LẬP BÔN
TO NHẤT HOÀN CẨU : HỘI SÉQUANAISE LẬP BÔN**

GIÚP NHỮNG NGƯỜI ĐỀ DÀNH TIỀN

TỔNG CỤC Ở HANOI
32 Phố Paul-Bert — Giấy nộp số 892

QUẢN LÝ Ở SAIGON

68 đường Kinh-Lăp — Giấy nộp số 21.835

Số tên mà Bán-hội trả cho những người trúng số hay
bán lại phiếu (tính đến cuối tháng SEPTEMBER 1987) : **708.741\$63**

KỶ XỔ SỐ THỨ **NĂM MƯƠI MỘT** NHỮNG SỐ TRUNG NGÀY 28 OCTOBRE 1937

xổ hồi chín giờ sáng tại sở Tổng-cục ở số 32, phố Tràng-Tiền (Paul-Bert) Hanoi

Do ông quan-nam hưu-trí Demogue ở Hanoi chủ-toa.

Thị chứng : ông Lưu-ngọc-Bích, thương-nghiệp ở Hanoi và ông Trần-duc-Mai, dược-sĩ ở Hải-Hậu.

Những phiếu trúng nhân theo số đã quay ở bánh xe ra	DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ	SỐ TIỀN HOÀN LẠI
	TARIF "A"	
23.092	Những số đã quay ở bánh xe ra : 2837 - 2307 - 1786 - 2638 - 2059 - 343 - 2765 - 2092 - 784 - 633 - 2733 615	
24.784	M. Phạm văn Giời, hương hò, Hưng Lòng, CHOLON (phiếu 400p).	400\$
27.633	M. Nguyễn văn Minh, nòng nòng già, làng Phương Chu KIENAN (phiếu 400p)	400.
32.733	M. Nguyễn Lac, SAVANNAKHET (phiếu 200p)	2.000.
33.615	M. M. Hirschbrunner, chủ hàng Diethelm, SAIGON (phiếu 100p)	1.000.
	M. Phạm kinh Vy, làm nhà giây thép, DIENBIENPHU, (phiếu 400p)	400.
	ANCIEN TARIF	
6.440	Lần mở thứ nhất : Hoàn vốn bộ phận	
52.900	Những số đã quay ở bánh xe ra : 6440 - 22.900	
	Phiếu này xóa bỏ ở SAIGON	
	Mlle Marie Jacqueline Roch C/o Mr Roch Bic SAIGON (phiếu 200p)	1.000.
	Lần mở thứ hai : Hoàn nguyên vốn	
26.526	Những số đã quay ở bánh xe ra : 447 - 1648 - 704 - 2697 - 1035 - 434 - 2707 - 1820 - 2526 - 1496 - 2366 - 2674 - 1445 - 2059 - 2591 - 261 - 458 - 385 - 135	
44.591	M. Lao phoc Khy, buôn bán HACOI (phiếu 500p)	500.
48.458	M. Nguyễn văn Thanh, giáo bộc BARIA (phiếu 200p)	200.
51.385	M. Võ Cam, Thư ký tòa sứ, TOURANE (phiếu 200p)	200.
54.435	M. Bô tri Lê, giáo sư trường Cao-dâng tiều học, HANOI (phiếu 500p)	500.
	M. Vũ văn Hau, buôn bán YENBAY (phiếu 200p)	200.
	Lần mở thứ ba : Khởi phái đóng tiền tháng	
147.00	Những người có tên sau này trúng số được lĩnh phiếu miễn trừ trả lãi ở cột thứ nhất, có thể bán lại ngay theo giá tiền kê ở cột thứ hai.	Cột thứ nhất
17.513	Những số đã quay ở bánh xe ra : 1924 - 341 - 1518 - 1778 - 2700 - 2513 - 035	Cột thứ hai
18.035	1325 - 1873 - 1397 - 122 - 400 - 2234 - 1226 - 1621 - 1646 - 2650 - 1361 - 1886	
38.233 (PU)	Mme Phạm thị Tu, buôn bán, 35 hàng Thiếc, HANOI (phiếu 1000p).	1.000\$
55.886	M. Trần Lam Bao, Y-si HUNGHOA (phiếu 200p)	200.
	M. Nguyễn Đức Hưng, làm sổ giày làm sổ giày thép, HAIPHONG (phiếu 200p)	200.
	M. Nguyễn Quang Đặng, Sở vận tải, LINH CAM Hatinh - (phiếu 200p)	200.
	Phiếu này chưa phát hành.	289.90

CÁC NGÀI CÓ MUỐN

Các ngày nên mua ngày thứ

VÉ TIẾT-KIỆM MỚI

Người chủ vé gày vốn bằng cách góp tiền từng kỳ trong một thời hạn có thể kéo dài đến 25 năm, tùy theo ý muốn
mà có thể lãnh ngay số vốn ra, nếu vé minh trúng, ở trong các kỳ xổ số hàng tháng, hay cùng làm đến hết hạn vé.

Ngoài số tiền vốn đã cam đoan, chủ vé còn được
hưởng thêm tiền lời, càng ngày càng tăng lên

HƠN 43 TRIỆU ĐỒNG BẠC

Số tiền vốn của các người vào Hội ở xứ
ĐONG DƯƠNG

một số vốn lớn mà mỗi tháng chỉ phải đề dành một số tiền nhỏ
Ngài cũ g mong được dịp may trúng số và lãnh n ay một số tiền to tát

"TITRE A" của bồn hôi từ lúc mới mua vé
được lãnh 50% Vé tiền lời

Ví dụ : góp mỗi { một số vốn có bảo đảm

Quá 30\$ để gày il nhất là

12.000\$

20\$ 8000\$

10\$ 4.000\$

5\$ 2.000\$

2.50 1.000\$

1\$ 400\$

Hội cần dùng nhiều đại-lý có đủ tư cách.

Le Gérant Nguyen Luong

MƠ MÂN

Viện Dân - Biểu 1937

MÃI đến hôm viện dân biểu bắt đầu họp ở Khai-trí, người ta mới sực nhớ rằng ở Bắc-kỳ có viện đó. Còn suốt một năm giờ, không có ai nghĩ đến.

Bởi vì bao nhiêu việc quan trọng đã xảy ra. Chính phủ bình dân lên cầm quyền. Ủy ban điều tra nguyên vong của dân, ông Godart, phong trào đòi quyền lợi của lao công, vẫn-de tự do báo chí, rồi

Miệng hoạt bát nhất của ông nghị có tuổi nhất: cái chuông của ông ta.

cái tai nạn mènh mông dim mẩy mươi vạn con người đã khỗ vào cái chết vì đói, vì nghèo.

Ở một chính thể rộng rãi hơn, thi đó là những dịp cho nghị viễn

hoạt động, để cho dân lúc nào cũng thấy trong những việc quan hệ đến đời mình, sự săn sóc và

gi như các năm khác. Viện làm việc ấy cho chóng xong, cho đủ lệ, một công việc «ở trong viện với nhau». Tất cả các ông nghị, có lẽ không phải là không thèm muốn cái danh dự ấy, nhưng có lẽ bởi vì cũng thấy cái vô tích sự của địa vị mình. Ông Lục đã làm nghị trưởng? Thì lại đề ông ấy làm nữa cũng chẳng sao. Ông Lục hay ông khác nào cũng thế.

Ban trị sự và các đại biểu đi dự Hội nghị kinh tế có thay đổi một chút, nhưng cái đó không hề gì. Rồi trong luôn mấy ngày liền, viện họp để bàn cãi như mọi năm, xét những việc đã qua rồi, đã làm rồi. Mà cũng không thể khác được, vì chính phủ vẫn có quyền nghe hay không những lời của viện, chuẩn hay không những yêu cầu của viện.

Cái tình thế này cứ như thế mãi, nếu không có sự thay đổi gì

Ông nghị Nghiên không nặng

liên lạc của người vẫn tự xưng là đại biểu cho họ.

Nhưng ở đây, những hành vi của nghị viện đều chìm vào cái dũng dung lanh lẹ của mọi người. Thời buổi bấy giờ quan trọng, nên người ta càng thấy rõ ràng cái vô ích của một viện không có quyền hành gì.

Các ông nghị viên có biết như thế, hay bị huyền diệu bởi những danh từ lốt đẹp kia? Như ý chúng tôi, không một ai bị lừa vì cái bẽ ngoài, cả đến chính phủ nữa. Và chúng tôi được chứng kiến cái quang cảnh chán nản của những người tự biết mình đóng một vai trò mà vẫn cố hết sức tự làm cho cái vai ấy thành thực.

Viện khai mạc năm nay cũng uê-oải như mọi năm, có lẽ hơn nữa, vì khóa này là khóa cuối cùng. Cuộc dân cảm vẫn y như cũ. Đón tiếp, rồi diễn văn, rồi bầu ban trị sự.

Ông Phạm Phu Lục lại ra ứng cử và trúng cử. Không ai tranh với ông cả. Và có lẽ chính ông cũng đã thấy việc ấy không có quan hệ gì đến quốc dân, nên ông yên lặng không tuyên bố cái

Cụ nghị Bùi-dinh-Tá. Nghị già nhất nhưng không muốn già nhất

khác, nếu quyền hạn của nghị viện không được nhiều lên và mở rộng ra. Chỉ có cái trách nhiệm thực mới gọi được những người có thật tâm làm việc nước, những

Ông Nghị «chiếu có»
Nguyễn dinh-Cung

người hiểu biết thay cho ông nghị không biết đọc quốc ngữ, cứ u u minh minh, không hiểu một chút gì. Và lúc ấy, người giỏi sẽ nâng cao cái chức vụ của mình, cái chức vụ quan trọng sẽ nâng cao cái giá trị của người.

Còn chưa có sự cải cách như thế, chúng ta còn được thấy hàng năm lại diễn ra cái quang cảnh hội họp của những «đại biểu» không đại biểu cho ai cả, và của một viện dân cử không còn liên lạc gì đến người dân.

Ngày mười hai vừa rồi, nghị viện đã giải tán. Nhưng giá viện cử họp nữa, chúng ta cũng vẫn thế, các bạn cũng vẫn thế, và người dân quê lầm than sau lũy tre kia vẫn cứ khờ sở như thường.

Thạch Lam

Trong số này: TUÔNG CẢI LƯƠNG NGHỊ-VIỆN

Của TÚ-MƠ
và LÊ-TÁ

T
A
RITG

Phạm huý Lục

C Át tên rõ đến hay vận vào người. Như ông Lục viên ta chẳng hạn, tưởng chả còn cái tên gì khác xứng đáng hơn là cái tên « Lục » ấy nữa.

Trước hết về hình thức thi nước da của ông viên trưởng xem như thui « quan lục » già, bông loáng như cái « lục bình » sứ, và mặt ông vuông chẵn chẵn, gãy góc như cái hình « lục lăng ».

Về tài cán thì ông có cái tài « lục dụng » nên những người ở phe ông đều trung thành với ông, chẳng thể mà luôn bốn năm ông ngồi vững chỗ.

Về chức tước thì ông ta làm đến viên trưởng, ngang hàng với các bực thượng thư trong « lục bộ ».

Biết đâu sang khóa sau lại không có ông Lâm đắc cử vào viện. Ông Lục chắc sẽ thận trọng, không dám đứng cùng phái ông Lâm vì người ta sẽ gọi phái ông là phái « Lục lâm ». Lại một điều đáng sợ nữa là viện khóa sau có ông nghị Ðục thì sẽ « lục đục » to.

Lúc đó sẽ chẳng còn mấy tí tim nữa để đem ra trang trải cho yên sự « lục đục ». **NHI LINH**

Tô văn Lượng

M ỘT ông có vẻ Tàu vì đôi mắt sâu và sêch, có vẻ Nhật vì hai đường râu mép và cái trán hói hói, có vẻ Pháp vì sống mũi gồ lên và khoằm khoằm.

Có vẻ bẽ ngoài thôi. Chir mặt ông không có tình thần Pháp, tình thần Nhật, hay tình thần Tàu. Cả đến tình thần trắng trơn cũng vậy.

Nét mặt ông trong mấy năm nay ở chốn nghị trường, chẳng đổi thay bao giờ, nghĩa là chẳng lộ ra một khiếu gì bao giờ. Bởi vì ông có khiếu gì bao giờ đâu, mà lộ ?

Nhưng năm nay trên mặt ông lại lộ ra một vẻ mới : vẻ nhợt nhạt.

Ông Lượng nhợt rồi ! Mà điều đó cũng dễ hiểu.

Ngài tính : bao nhiêu năm cứ cung tận tụy với nghè... cao giấy, nào lo, nào tính, nào hy sinh, nào cố gắng, cái chí tiến thủ tất phải mòn cùng với cái đũng quần mài nhẵn trên mặt ghế, và cùng với cái mặt ghế bị cái đũng quần mài.

Ông Lượng đã nhợt vì làm việc thái quá.

Ông bèn đi làm dân biểu để có lúc được nghỉ ngơi.

Ngờ đâu ở nghị trường ông lại thấy nhợt nhau ? Ông nhợt vì... nghỉ ngơi thái quá. Có lẽ sang năm ông không thể nào làm nghị viên

Ông Tô văn Lương
(ông ấy thức đây)

được nữa. Kề ra thi cũng là điều hay cho ông. Vânhất là cho dân.

LÊTA

Ngô bội Phu (trong Chí)

(Xem chân dung ở trang 952)

ÔNG nghị này có mặt ở viện làm cho tôi ngạc nhiên. Vì cứ tưởng ở bên Tàu đang có chiến tranh, tất ông còn bận điều khiển quân, tướng để chống Nhật.

Nhưng chỉ ngạc nhiên một ít thôi. Nghỉ lại, mới biết ông Ngô bội-Phu này là ông Ngô-bội-Phu ta chứ không phải ông Ngô-bội-Phu Tàu. Ông mang cái đầu hói bóng đi lại trong viện, suốt một buổi họp không nói năng gì. Nhưng vẻ mặt ông lúc nào cũng trầm ngâm, hai con mắt lầm lì, ông có vẻ bí mật của một tướng Tàu lâm.

Nhưng ý nghĩ gì đang ngầm ngầm ở trong đầu ông ta ?

Khó lòng mà biết được. Nhưng ta phải công nhận rằng it ra ông cũng có một cái đặc sắc, là đã giống Ngô-bội-Phu. (Cái đặc sắc này năm nào cũng có).

THẠCH LAM

Nguyễn dinh Cung

ÔNG nghị này chỉ có hai cái đặc sắc : là dân tây và có cái đầu chim ngồi vật lông. Thế cũng đáng làm Phó nghị trưởng trong mười hôm rồi.

Ông vào làng tây nên tiếng Annam ông nói rất dễ dặt. Trong mấy hôm,

ông nói có hai câu, một câu khi ra ứng cử phó nghị trưởng : « xin các ngài chiếu cố bầu cho » và một câu sau khi trúng cử : « các ngài đã chiếu cố bầu cho ». **N. L.**

Phạm kim Bảng

ÔNG là một nhà doanh nghiệp. Cái tên văn chương và khoa cử ấy chỉ để tả một ý chí thiết thực : bảng vàng. Nghĩa là một phiến vàng. Nghĩa là tiền.

Bao nhiêu huyết hồn đúc lại thành cái của đẹp đẽ ấy ! Chỉ tiếc con người vàng toàn là vàng cát, không đẽ một chỗ nào cho tài năng, thông minh vẫn vẫn... có chỗ len vào.

Ông nổi tiếng vì công nghiệp... di dân di « tân thế giới » là việc sở trường của ông. Ở viện, ông đã làm kinh ngạc mọi người vì một chuyện kỳ quái rất khôn tin : năm ngoái, ông vận động được cho người ta hầu ông đi Đại hội nghị kinh tế.

Người ta phải nói đến sự sinh khởi hàn của viện dân biểu để khỏi nói rằng viện là một cái lò mốc trong dựng những cái lò mốc. Vậy mà đó là điều đáng nói rõ to lên.

LÊTA

Bùi trọng Ngà

NGƯỜI cao tuổi nhất, mà lại không cao tuổi nhất. Phải nói người cao tuổi nhất biết đọc chữ quốc ngữ mới đúng.

Ông được cử ra đứng đọc (nghĩa là tập đọc) bài diễn văn chào ông Thủ tướng. Công việc nặng nhọc này, ông đã cẩn thận nồng, mặc dù cái tuổi già. Giọng ông lên bồng, xuống trầm, có khi trầm quá không ai nghe rõ. Nhưng cái đó không hề gi.

Ông còn hơn ông nghị Trung năm nào. Ông này đọc chữ nôm, còn ông Ngà đọc quốc ngữ. Từ chữ nôm đến quốc ngữ, viện ta đã tiến được một bước khá dài.

À, tôi quên nói ông Ngà còn làm cái công việc là lắc chuông nữa. Trong tiếng ồn ào của viện, thỉnh thoảng ông giờ cái chuông lên lão

một chút, rồi lại nhá nó một cái, như có ý tự hỏi : quái, không biết cái chuông này đẽ làm gì ? rồi bỏ nó xuống, ông lẽ phép :

— Nào, xin mời các quan bầu, xin mời các quan về.

Nghé câu nói ấy và trông ông khán áo chỉnh tề, giày kim khánh vòng cổ, cuống mè day định áo, người ta cứ tưởng thấy một ông chủ nhà đám nào.

T. L.

Ông « cử » Phách

UNG dậy bàn về đẽ, ông ta cầm bút chì gõ dịp xuống bàn đẽ chấm mạch lạc, nghe y như cõ đầu gõ phách. (Cho hay cái tên vẫn có can hệ đến chirc nghiệp). Rồi ông ta hát luôn một bài ca Nam sú, bắt đầu từ đời Lý, đẽ khuyên nên phá đẽ. Minh ngõi nghe cứ chăm chú chờ câu : « vậy có thơ rằng » của ông ta. Nhưng không có thơ. Tuy vậy, ông ta cũng không chịu cút đuôi nên đã kết luận bằng một câu châm ngôn rất chí lý :

« Trước không có đẽ, nên không vỡ,

« Giờ có đẽ nên vỡ luôn ». **N. L.**

Ông nghị Phách.

Ích Thành

ICH THÀNH là biệt-tự hiệu bón vải của ông dân biểu bón vải. Ngày ông ra ứng cử, tôi mới được biết tên thực: Đặng-cao-Thúy. Cao là cao xa, Thúy là thảm thủy. Thế đấy ! Mía mai ơi là mía mai ơi !

Ngay từ hồi xuống Hải-phòng

LANG-SON Y-VIỆN..... mồi mồi.... Nhưng có danh y người
Thò rất thâm thúy về nghề thuốc trong nom....

CHỮA ĐÚ CÁC BỆNH

bằng các món thuốc dường rừng rất hay, không cần nói rõ ràng khoe phương hay thử mới biết : Tè thấp 1p20, Đàn bà khi hư 1p, Đau tức 1p. — Lậu nồng 5p. Nhẹ 3p chữa kỳ khỏi thi thời, các bệnh kẽ trên chỉ dùng vài bận thấy hiệu nghiệm ngay vì toàn các món thuốc hay mà trước khi gửi đi đã thư phủ thắn chúa. Thuốc gửi lịnh hóa giao ngan, thư từ và mandat xin đẽ :

M. NGÓ VI THUYẾT propriétaire du

LANGSON Y - VIỆN 14 Hàng-Cá — HANOI

Có món thuốc đau bụng rất thắn 5 xu một liều.

TÙ 16 OCTOBRE 1937 ĐÃ MỎ

NHÀ HỘ SINH VÀ NHÀ DƯỠNG BỆNH

của Bác-Sỹ

PHẠM - QUANG - ANH

Chuyên môn

BỆNH ĐÀN BÀ — BỆNH TRẺ CON

N° 66 Rue Richaud.

Téléphone 333

Ông nghị

đi phỏng sự cuộc bầu cử ở đây, tôi chỉ mới trông thấy ông, tôi đã kinh ngạc hết sức. Tôi tự hỏi : Trời ơi ! Người như thế mà ra ứng cử sao ?

Bởi vì sự thông minh đi vắng một cách tuyệt vọng trên khuôn mặt — cũng như trong khói ốc — của người dân ông này.

Một vẻ mặt thông minh nhất của Ông Lé Thanh Hải-phóng

Tôi không làm đâu.

Hôm ấy, đứng ở cửa nhà đốc lý Hải-phóng là nơi bỏ phiếu, một người bạn nhờ tôi chỉ cho hắn trông thấy ông Lé Thanh trong ba, bốn trăm người đứng dưới đường. Tôi bảo người bạn rằng :

— Anh cứ trông trong đám kia, hễ thấy ai là người có bộ mặt thông minh nhất (lời dùng tiếng khác thế, nhưng không tiện nói ra đây) thì chính người ấy là Lé Thanh.

Người bạn tôi nhìn và trông thấy ngay tức khắc.

Công việc ông đã làm trong bốn năm trời ở nghị viện là chiếm lấy một chỗ ngồi ở đây và bảo giàn tiếp cho tôi biết rằng những điều tôi đoán về ông không sai.

Ở nghị viện, ông không nói được một tiếng nào. Và chắc cũng không có một ý nào để mà nghĩ nữa. Ông đến đấy, ông ngồi đấy, yên lặng như phần ghế gỗ nó để cho ông ngự lên nó và làm bạn đồng tâm với nó vì đồng tính và đồng tình. Được cái ông chẳng làm bạn đến ai. Chẳng ai để ý đến ông. Ông thức đấy mà như người ngủ say. Bởi vậy khi ông ngủ say, người ta tưởng ông vẫn thức.

LÉTA

Nguyễn-văn-Lộ

TÀI với ông nghị Ngà, ông nghị Lộ là người trẻ tuổi nhất. (Không biết có phải người trẻ tuổi nhất

biết đọc chữ tây không?) Cho nên ông được cử ra đọc bài diễn văn bằng chữ tây.

Từ chữ quốc ngữ đến chữ tây, lại một sự tiến bộ nữa.

Thế cho nên ông Lộ có vẻ hăng hái lắm. Ông mặc smoking, tóc lật ngược. Cái cằm vuông của ông trông rắn rỏi, tỏ ra nhiều nghị lực.

Người ta nghĩ : chắc hẳn có lầm chuyện vì ông này. Quả nhiên, khi bàn về việc đê, ông đứng lên chất vấn rất chặt chẽ, và chắc chắn lắm.

Nhưng đê đã vỡ rồi.

Trịnh-văn-Phú

TÔI nhìn ông với một chú ý rất tò mò vì tuy chưa biết mặt, nhưng đã biết tiếng ông. Chỉ trông thấy một người mảnh khảnh, hơi xanh xao.

Ông lẩn vào trong viện, như một con chim trong đàn chim. Đến khi ông đứng dậy, giọng nói của ông yếu ớt và ngập ngừng mất đi trong các tiếng ồn ào khác.

Có lẽ vì ông còn yếu chăng ?

Ng-huỳ Hợi

ÔNG Hợi năm nay bắt đầu chạy đã không lợi.

Khi ông Cung ra ứng cử phó nghị trưởng, có nhiều người phản đối, ông Hợi bèn nói nhỏ :

— Không ai ứng cử thì tôi ứng cử (vậy).

Kết quả, đến khi về tới đích, thi ông Cung gagnant, ông Hợi placé.

Có phải vì ông Hợi, ngựa già, đã đeo nặng quá chăng ? T. L.

Ng-hữu-Tiệp

ĐÚNG lên phản đối ông Phách, ông nghị Tiệp bùn nêu giữ đê.

Phải, giữ đê là phải. Nếu phả đê thì mấy nghìn mẫu ruộng của ông Tiệp bị ngập hết à ? Vô lý quá !

Có người khen ông Tiệp năm nay trang sức xinh trai quá, trông trẻ măng hẵn di như một cậu công tử mười tám.

Rõ khéo khen « phò mã » tốt áo

Phạm-Tá

TRƯỚC KIA ông Phạm Tá ở phe ông An. Ông ta tưởng ông ta còn tráng túc muốn nhuộm màu gì se ra màu ấy. Liền nhuộm màu « Lục ». Nhưng nhuộm đi nhuộm lại mãi vẫn không ra màu « lục » mà cũng chẳng ra màu quái gì.

Có người bảo ông ta là thợ nhuộm thay đổi màu dễ như chơi

Ông ta đã quảng cáo có thể nhuộm vải trắng hay vải màu ra vải đen trong năm giờ thôi.

Vì thế tính nết ông cũng thay đổi màu rồi. Còn nhớ năm ngoái ông vẫn ông bác vặt, đại biếu chính phủ về việc công chính làm cho ông ta cuống quít và phát khùng. Năm nay cũng ông bác vật ấy, cũng vỡ đê mà lại vỡ to hơn năm ngoái. Nhưng cái tài hùng biện của ông Tá thì đã bé dí rồi. Có người bảo trước cái tài hùng biện của ông Tá màu trắng nên nó thông thoát. Nay ông đem nhuộm nó sang màu vàng nên nó đậm ra tát ti.

Ông nghị Sĩ

ÔNG ta chỉ sĩ được mỗi một cái tên. Còn nghè ông ta là nghè nông mà bộ dạng ông ta thì có vẻ « công » đặc, bộ dạng một bác thợ nề.

Tri thức ông ta cũng vậy. Khi bàn về đê điều ông ta tự coi mình như một nhà bác vật công chính về cầu cống.

« Sĩ » điện không ?

Ông nghị Vĩnh bảo

ÔNG ấy có mặt ở viện đầy chữ ! Thế cưa à ?

Ông nghị Lê

MỘT ông chánh phủ biếu.

Thế thôi ? Còn rượu ?

— Có phải của ông ta đâu, của hãng Fontaine đầy chữ !

Những ông nghị vô danh

CÁC ông ấy chiếm một số đông.

Ngâm nhiều ông ngồi hàng banch dưới cùng, vỗ mặt lư lự (hình thoảng lại thi thoảng một câu khe khé, thi ai cũng đoán các ông ấy đang đánh cờ tướng với nhau).

Kỳ thực, các ông ấy có đánh cờ tướng đâu. Các ông ấy không làm gì, không nghĩ gì cả đấy chứ !

Và những ông nghị ba hoa

PHE này có ông bê Luân đứng đầu. Các ông ấy cũng nói — Chả nhẽ người ta nói mình lại không nói ! — Nhưng toàn nói ba hoa. Không phải cái lối ba hoa tròn tròn tròn cuộn đầu, nhưng một lối ba hoa, lắp ba lắp bắp, ngập ngâng ngập ngóng, lây dì lây lai, và chẳng có nghĩa lý gì cả.

NHI LINH

PHÒNG VĂN

Ông trùm Lục

« Tất cả danh dự về tất cả ông chúa ». Vì vậy tôi đã đến phỏng vấn ông trùm Lục trước nhất.

— Ông lại ra làm viên trưởng ?
— Phải tôi lại ra làm viên trưởng ?
— Ông lại trúng cử ?
— Phải tôi lại trúng cử.
— Ông lại hiến trái tim ?
— Không, tôi đê dành tim đến sang năm, cần hơn.

Ông tẩy Cung

Tôi từ dã ông Lục đến ông phó nghị trưởng Cung

— Ông là dân tày ?
— Phải tôi là dân tày. Sở dĩ tôi xin chính phủ cử tôi vào viện là vì tôi dân tày. Tôi còn nhớ ngày còn mồ ma ông Vĩnh và ông Chu, hai ông ấy thường bàn nêu đề dân bản sứ và dân tày được che chở và thích cảnh nhau trong viện.

— Vậy ông bênh quyền lợi cho dân Tày ?

Bắt chước « quan chánh phủ » ông dân tày cũng mỉm cười đáp :

— Điều đó tôi sẽ trả lời sau.

Ông phó Tá

— Làm thế nào đê đổi trắng thay đen được ?

Ông Tá cười dùi cờ lại, lấy tay che mồm đáp :

— Nhuộm a.

Ông An

— Sao năm nay ông hiền lành thế, hả ?

— Năm nay không cần say nữa hả ! Chỉ cốt no thôi, hả !

Nhi-Linh

Nhiều Hàng mùa thu và mùa đông mới sang

Bú mặt hàng lơ, lụa, len may áo và manteaux đủ các kiệu, các mẫu rất nhã và hợp thời. Nhưng toàn tơ tuyệt đẹp. Hàng tây hàng ta và hàng nội hóa.

CÓ BÁN ĐÙ LEN, GIÀ, ĐÈ MAY QUẦN ÁO TÂY.

Xin mời đến xem mẫu hàng. Viết thư thương lượng cho

MAI - ĐÈ

26, Phố hàng Đường
HANOI

Viên dân biểu cần phải thay đổi

VIEN dân biểu họp hội đồng năm nay là mảnh khóa. Trước khi chia tay nhau, các ông nghị đều nhìn lại bốn năm đã qua, thành thực từ vấn lương tâm mình, chắc không khỏi ngầm nghĩ rằng kết quả của công việc đã làm không có là bao, và những cuộc thảo luận có hăng hái chẳng nữa, ảnh hưởng cũng không có gì.

Và nếu một vài ông vắt tay lên trán mà nghĩ đến nguyên nhân của sự hư không buồn nản ấy, chắc các ông phải đồng ý kiển với chúng tôi và ước mong một điều cần có: viên dân biểu phải thay đổi.

Là vì những kết quả hư không kia, chính ở viện mà ra: viện cũng như một cây có sâu ăn ở gốc không thể sinh ra được lá tốt, hoa đẹp, quả ngon. Những sâu ăn gốc cây cần phải trừ bỏ.

Những nguyên nhân ấy, ta có thể gồm lại hai điều chính.

Một là quyền hạn của viện quá eo hẹp. Theo nghị định ngày 19-3-1913, chính phủ hàng năm chỉ bắt buộc phải hỏi ý kiến của viện:

- 1) về phần thu của sở chỉ thu miền Bắc;
- 2) về những khoản dự chi về phương diện xã-hội và kinh tế.

Có thể thôi.

Và đã ngoài hai mươi năm nay, quyền của viện vẫn chỉ có thể, vẫn chỉ là quyền tư vấn.

Ngoài những khoản chính phủ cần biết ý kiến của viện, mà chỉ cần biết thôi chứ không cần theo ý kiến ấy, chính phủ còn có thể hỏi viện về bắt cứ việc gì.

Nhưng đó là quyền của chính phủ. Viện thì chỉ có quyền thỉnh cầu. Quyền ấy không phải là tha hồ mà dùng, không phải đơn thỉnh cầu nào cũng được

đem ra trước viện đề bàn [luận]. Trước hết cần phải đệ lên ông Thủ tướng xét, rồi ông ấy có định cho đem ra thảo luận giữa viện mới được. Còn những đơn thỉnh cầu về chính trị, thi thoảng

có tài cán gì cũng ra ứng cử, coi chức nghị viện là một cái giá bão. Còn người đi bầu phần nhiều không có giáo dục về chính trị, chỉ vì tiền hoặc vì địa vị khả quan của người ứng cử mà bầu cho họ, không theo một nguyên tắc, một lý tưởng nào.

Vì vậy, viên dân biểu lại cần phải thay đổi.

Thay đổi về quyền hạn. Viện phải có quyền quyết định, it ra cũng phải như Hội đồng quản hạt trong Nam. Có người bảo dân trí ở đây chưa tới trình độ ấy. Nếu vậy thì đáng buồn cho công cuộc khai hóa của nước Pháp ở xứ này lắm. Nhưng đó chỉ là một câu nói không bằng cớ. Hội đồng quản hạt trong Nam có quyền quyết định từ năm 1880, mà năm 1880, ai dám bảo

Ông NGÔ-TRỌNG-TRỊ
Người có cái đầu Ngô-bội-Phu

dân trí trong Nam trình độ cao hơn dân trí ngoài Bắc bấy giờ? Viện có quyền quyết định, dân biểu mới là người có trọng trách, những người có đủ tư cách mới tranh nhau ra ứng cử, viện lúc đó sẽ có giá trị

Thay đổi về quyền đi bầu. Như tôi đã nói, muốn cho lời nói của dân biểu có lực lượng, họ cần phải có quần chúng ủng hộ. Muốn vậy, cần phải nói rộng quyền đi bầu ấy, không gì bằng

tuyên hành sự tự do lập chính đảng, tức là cho nhân dân tự do hội họp, tự do lập hội và cả tự do ngôn luận nữa.

Có người sẽ bảo :

— U thì giá thứ những nguyên vọng kia được thỏa mãn nữa, viện cũng vẫn không có đủ người có tư cách thi làm thế nào?

Không có đủ người có tư cách? Thi bớt số dân biểu đi. Thà một, hai chục người có tài, còn hơn là hàng trăm người vô dụng.

Có người lại hỏi :

— Thế còn quyền lợi của người Pháp?

Hiện giờ thi người Pháp cũng bầu một hội đồng để bênh vực quyền lợi họ về phương diện kinh tế và lý tài, nhưng nếu cho viện dân biểu người Nam quyền quyết định, thi sự quyền lợi của họ bị dồn vò. Song cũng không lo ngại gì, nếu ta chọn lấy một trong hai cách này: cho người Pháp tham dự vào viện dân biểu, cho người Pháp bầu một viện riêng cũng có quyền như viện dân biểu người Nam. Theo phương pháp thứ nhất, ta sẽ có một viện tương tự như Hội đồng quản hạt trong Nam; theo phương pháp thứ hai, ta sẽ có hai nghị viện quyền hạn tương tự như Hạ nghị viện và Thượng nghị viện ở bên Pháp.

Kết luận, tôi xin nhắc lại, Nghị viện cần phải thay đổi. Mong rằng các ông nghị năm nay mẫn khóa thi có đủ can đảm để yêu cầu sự cải cách ấy trước tiên. Và mong rằng chính phủ ở đây, đại diện chính phủ Bình dân bên Pháp, sẽ chóng tình bài cải cách viện dân biểu nùa mùa hiện giờ ra một viện dân biểu xứng đáng với cái tên khả ái của nó và đáng để cho mọi người kính trọng.

TÚ LÝ

Lời bì cáo cho khách phong tình, ai eung nên biết:

Đã rành một số tiền lớn để theo một công cuộc trong 3 tháng. CAM ĐOAN CÁC NGÀI KHÔNG MẤT MỘI XU NHỎ

Bắt đầu từ 1er Novembre 1937 này, nhà thuốc THƯỢNG-DỨC chữa không hẳn cho các người, bị lây ra mủ, buốt tủy, bị Giang-Mai bạch loét, quả soái, bị Hạ-Cam tẩy sỏi lở loét. Mục đích cách chữa không lấy tiền này là để giúp các bạn bị bệnh phong-tình khỏi phản cảm tìm chọn một thứ thuốc nào trong khi mắc bệnh, vì hiện nay thực quả một số đồng các người bị kinh nguyệt vẫn còn dương đầu với giao-cửu thuyền tán, kiêm cách lấy tiền, không giúp ích gì cho ai cả. Một mục đích nữa cho sự chữa không lấy tiền này, là để tỏ rõ cho mọi người biết nhà thuốc THƯỢNG-DỨC không riêng chỉ bán thuốc phong-tình để kiếm lợi, mà còn những thuốc khác, chữa những bệnh khác, điều được quốc dân tiêu thụ rất nhiều. Thuốc chữa bệnh phong-tình cũ.. nhà thuốc THƯỢNG-DỨC thi ai cũng biết tiếng, không cần nói nhiều, chỉ yên cầu những bệnh nhân dù có tiền cũng vui lòng đến uống không, không nên ngần ngại gì, sẽ thấy sự tiếp đãi lịch sự, cách chữa bệnh chắc chắn hợp vệ sinh của nhà thuốc THƯỢNG-DỨC mà nhiều người đã biết tiếng và ca tụng từ trước đến nay. Cuộc chữa bệnh phong-tình không lấy tiền này sẽ thi hành trong 3 tháng, kể từ 1er Novembre. Xin hết thảy các giới anh em vai lòng giới thiệu cho khắp anh em giàu nghèo sang hèn đều biết, nhà thuốc THƯỢNG-DỨC đã rành một số tiền lớn để chi phí vào công cuộc này. Xa viết thư kêu bệnh rành mạch và gửi theo tiền cuộn bằng Timbres sẽ có đủ thuốc để các ngài dùng đến lúc khỏi bệnh.

NHỜI NÓI THÊM. — Các ngài nào hiện đang chữa bệnh ở một nơi nào, thấy chưa đỡ hoặc châm khói, mà các ngài đã trả tiền trước rồi, cũng đừng nên tiếc mà theo đuổi hoài công, nên lại ngay nhà thuốc THƯỢNG-DỨC mà chữa các ngài sẽ không mất một xu nhỏ, mà chóng được khỏi bệnh.

Nhà thuốc THƯỢNG-DỨC cần bách

Ngồi nghe máy
truyền thanh lời —
Còn đâu ngày rồi

TẬP TRANH VĂN CẨU

ÔNG PHẠM HUY LỰC

NGƯỜI ta thường bảo : « dân
thế nào, thi dân biếu thế ấy ».

Cáu ấy có lẽ còn không đúng,
chứ đến câu « nghị viện nào, nghị
trưởng ấy » ở nước ta thi không
còn gì xác đáng bằng.

Nghị viện giỏi phải có ông nghị
trưởng giỏi, nghị viện kha khá
phải có ông nghị kha khá, nghị
viện nửa mùa phải có ông nghị
nửa mùa, nên viên dân biếu của
ta phải có ông Phạm huy Lực.

Ông Lực trước kia là cánh tay
phải của ông Nguyễn Văn Vĩnh,
nay ông Vĩnh mất đi thì ông ấy
còn đương lâm người để làm cánh
tay phải, và trong khi chưa tìm
thấy thì ông ấy là một cánh tay
phải chưa có chỗ đứng. Tuy vậy,
ông vẫn làm nghị trưởng, vẫn
mang tiếng là linh hồn của đại da
số của cái viễn dân biếu đáng quý
của ta. Kẽ cũng phải : cái viễn tốt
dẹp ấy có cánh tay làm linh hồn
cũng xứng đáng chử sao.

Cái linh hồn ấy ngày thường
ăn náu ở những chỗ vò hinh,
mènh mang, mờ mịt, không ai
biết đâu mà dò được. Rồi bỗng

đến buổi họp hội đồng thường
niên, lại thấy hiện ra ngồi chêm
chè trên ghế nghị trưởng.

Lúc bấy giờ, linh hồn ấy mới
bỏ cái màn tối tăm mù mịt mọi
ngày, bước vào ánh sáng để hiện
trái tim nóng hổi hởi những tình
tình vị tha tốt đẹp cho vân mệnh
của nước non, cho hạnh phúc của
nhân dân, trong số đó có cả ông
Lực nữa.

Lúc bấy giờ mời thấy rõ mặt
ông nghị trưởng Phạm huy Lực :
đôi mắt sêch dãy lông trắng,
ngăng lén nhìn quanh không như
trong theo một lý tưởng có cánh,
và cái miệng rộng loe sêch đến
mang tai, nhe rảng ra cười một
cái cười bối tuyệt và yên lặng.

Trong lúc đó, người ta không
khỏi tự hỏi thăm rằng sau cái bộ
mặt khổ ái kia, dương lông lón
nhưng tự tưởng siêu việt gi, mà
trong có vẻ tro tro như đá, như
cái mặt nạ không linh hồn thế
vậy.

Nhưng hỏi thicù hỏi chử không
tài nào mà biết được. Nhưng tự
tưởng siêu việt, nếu có, chỉ một
minh ông Lực biết, một minh ông
Lực hay. Chẳng thể mà từ lúc
ông ra làm nghị trưởng đến giờ,
có ngoài mười năm, mà không
thấy chung nó xuất đầu lộ diện,
không thấy ai nom được dưới
chung nó hết.

Chỉ có quả tim ông, nóng vì
nhiệt huyết, thi người ta thấy sói
nỗi trong lời nói của ông mà thôi.

TÚ LY

Chiếu cỗ

C HỮ « chiếu cỗ » đã thành nôm
narna trong sự thù tiếp của người
minh, nhất là trong đám phụ
nữ. Nhà có việc, cỗ bưng lên, khách
ngồi vào mâm, bà chủ lè phép mời :

— Xin các ngài chiếu cỗ.

Quan viên ngồi vào chiếu rượu,
cô dâu nưng chén, cát đũa, ôn-én,
nũng nịu :

— Xin các quan (hay các anh)
chiếu cỗ.

Nay cái tiếng dân bà ấy đã ra
đến viện, và ông Nguyễn Văn Cung
đã hai lần dùng nó một cách rất
quá quyết. Lần đầu lúc ra ứng
cử phó nghị trưởng, ông ta đứng
lên nói :

— Tôi ra ứng cử phó nghị
trưởng, xin các tàngài chiếu cỗ.

Làm như cái ghế phó nghị trưởng
là món gì « ăn » được !

Lúc đầu cử, ông ta lại đứng lên
nói :

— Xin cảm ơn các ngài đã chiếu
cỗ.

Làm như các ngài đã xơi xong
cái ghế phó nghị trưởng của ông
ta rồi.

Nhưng nhà báo chúng tôi nhất
định không « chiếu cỗ » cho ông
ấy đâu.

Hán héc

Ông Đỗ Thúc Phách có đủ lý cung
đề bác những thuyết của chính
phủ về thuế thân mà ông ta cho là
bất công.

Nhưng ông không có đủ lý cung
đề bác chử « vật liệu » của ông đi.
Ông nói sẽ « xiu tẩm » để có rất nhiều
vật liệu xác đáng. Những
vật liệu gì mà gồm
ghiếc thế, thưa ông cử
Phach (cử trưởng Nam) ?

Tử nghiệp học

Ông Phạm Tá xin đổi
chử Indigène mà nha
Học chính vẫn dùng
trong các bằng Certificat
d'études primaires fran-
co-indigènes, ra chử An-
namite.

Ông Đỗ Thúc Phách
liều đứng lên phản đối,
nói cứ giữ chử Indigène

còn bao, chử Annamite thi ném
xoa bắn đi, không nên dùng trong
một trường hợp nào hết vì nó ở
chứ Ane (con lừa) mà ra.

Vậy ra dân An-nam như ôn g
chẳng hạn tức là dân lừa đấy !
Thảo nào !

Quan

Nói với các bạn đồng viên,
ông nghị già Bùi Trọng Ngà chỉ
dùng một tiếng « quan », dù các
bạn đồng viên của ông ta và ông
ta đều là « dân », dân biều.

Có người bảo ông ta còn nhũn
lầm đấy, vì trong thâm tâm, ông ta
muốn dùng tiếng « quan lớn », hay
tiếng « cự lớn » kia :

— Mời các quan lớn nghị lên bỏ
phiếu cho... Xin các cự lớn nghị
im cho, để cự rất lớn đồng lý nói.

Chỉ khờ bọn dân chúng minh
khờ dại bầu họ lên, tưởng họ thay
mặt, ai ngờ họ trở nên quan mặt
cả thì còn thay mặt sao được cho
mình nữa.

Quan chính phủ

Hết « quan nghị » lại đến « quan
chính phủ ».

Quan nghị Phạm Huy-Lực luôn
luôn, đồng đặc, hách dịch để các
quan nghị khác, như ông giáo đe
bọn trò nhỏ :

— Im -đè quan chính phủ nói
đâ.. Thong thả, hãy ngồi xuống để
quan chính phủ trả lời da.

Thế là viện dân biếu đã nghiêm
nhiên thành ra viện quan biếu rồi.
Hay viện « quan chính phủ biếu »
cũng rứa.

Dân biếu

Nhưng hat sạn to nhất trong nghị
viện là chử « dân biếu ».

Nhưng ông ấy mà là « dân biếu » ?
Nhất những ông mà dân chẳng
bầu ra bao giờ.

HÀN DÂI SẠN

Ông BÙI TRỌNG
NGÀ—Trước hết
xin trích một
món tiền trong
qui ra đúc một
cái chuông to
hơn...

NHÌN HỨT

Tỉnh ngộ giới yễn Hồng-Khê số 20 à một phương thuốc cao nha Doan đã thí nghiệm, không có một tí thuốc phiện nào, nên ai cao thuốc phiện cũng bỏ bẩn được, không bao giờ hút lại nữa. Hút nhẹ chỉ hết 1p00, hút nặng lắm hết 5, 6 đồng bạc là bỏ hẳn được, trong khi uống thuốc cao vẫn đi làm việc như thường, sau khi bỏ hút rồi không sinh ra chứng bệnh gì khác cả. Thuốc nước mỗi chai một đồng, thuốc viên mỗi hộp 0p50. Các ngài cứ dùng nếu sai nhòi xin trả lại tiền gấp đôi. Vì đã có hàng mấy nghìn người dùng thuốc Tỉnh-ngộ giới-yễn số 20 này bỏ bẩn được thuốc phiện rồi.

KHÍ HƯ, BẠCH DÁI HÀ

Các bà thấy kinh lâm dứa sâm-môn hàng nước lạnh kinh bệ lại thành bệnh ra khí hư, hay là vì sinh đẻ nhiều lâm, vì quá tự lỵ phẫn uất cũng thành bệnh khí hư, cũng có ít bá bị truyền nhiễm nọc bệnh tinh thành bệnh ra khí hư, ra như mũi, như hò, như nước gạo, nang thi nhức họng, đau lưng đau bụng dưới, nỗi cục, sưng lúng (đầu con) chóng mặt sám tối mắt. Uống thuốc khí hư Hồng-Khê số 80 trong 24 tiếng đồng hồ đỡ hẳn, thường chỉ một hộp là khỏi hẳn, mỗi hộp giá 1p00.

NHÀ THUỐC HỒNG-KHÈ

Có danh tiếng đã lâu năm, xem mạch cho đơn bán thuốc bắc chè, bắc thuốc chén, có rất nhiều các phương thuốc hoàn toàn cao đan già truyền và kinh nghiệm đóng chai hộp theo phương pháp Âu-Mỹ rất tinh khiết, bán khắp nước Nam, bán sang cả Tây, Tầu, Ai-lao, Cao-mén, chữa các bệnh nguy hiểm của người lớn trẻ con. Có biểu bài quyền sách : Gia-Dinh Y-dược và Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang để giúp ích cho mọi người biết rõ các căn bệnh và biết cách tránh các tật bệnh.

Hồng-Khê 88 Route de Hué (chợ hòm) Hanoi, Téléphone 755.

ĐẠI-LÝ : Haiphong 167 Phố Cầu-Bát; Namdinh 28 phố Bến cùi ; Hué Battien ; rue Paul-Bert, Saigon 148 Albert 1er Dakao ; Pakse Nguyễn-văn-Của Rue Police Baelieu Trang-biển-Nghĩa ; Long-Xuyên Hữu-Thái ; Mỹ-Tho Mòng-Hoa ; Cầnthor Nguyễn-văn-Nhiều ; Halduong Quang-Huy ; Tuy-Hòa Tân-Thành ; khắp nam sứ trong cõi Đông-Pháp có tới trên 100 nhà đại-lý : những nhà buôn có tin nhiệm đều có bán thuốc Hồng-khê, xin các ngài gần đây mua đầy cho tiện, nếu nơi nào chưa có xin viết thư về 88 Phố Hué Hanoi, mua thuốc theo cách lịnh hóa giao ngan.

MỘT TRANG CỦ 'Ô' NGHỊ VIÊN

— Cái hối tôi ra tranh cù, tôi chỉ đem có trí khôn ra...
KHÁCH (lơ đãng) — Ô, thế thì ít ỏi quá nhỉ.

— Thằng bé
nhà tôi cả buổi
cứ lì lì ra.

— Ấy thế mà
tốt đấy ! Nhớn
lên bà cứ cho
nó làm ông nghị.

Thằng

BÀ NGHỊ — Tôi đã bảo ông đến nghị
viện thì giữ móm giữ miệng...

ÔNG NGHỊ — Nào ai nói gì ! Chỉ tại
cái bit-tết' của thằng cha X. dai quá, nên
chỗ rǎng đau lại tẩy lên.

— Phiền quá, tôi ít lâu nay không
ăn, không ngủ được...
— Thế thì khó gi: ra làm nghị viên.

NGƯỜI CHẠY GIẤY — Suyt ! se sè
chứ.

NHÀ BÁO (đến chậm) — Ủa ! Các
ông nghị đã ngủ rồi à ?

BƯỚNG
HỘI ĐỒNG

giúp

ÔNG VIỆN TRƯỞNG TẬM THỜI — Gõm chuông
lắc, như thế mà quan ngủ được à ?

ÔNG NGHỊ — Không sao, bốn năm rồi, làm gi
mà chả quen tai !

— thôi chúng mình bọn già cứ
ngồi im là hơn !

— Phải, chúng mình bá miêng
thì mắc râu quai nón.

ÔNG NGHỊ
ĐAU BỤNG

BÀ NGHỊ (ái ngại) — Để cả bụng dạ vào việc nước
việc dân thì còn bụng dạ nào mà tiêu nữa.

TRANH và LỜI của RITG

Thập nhị... quý sú quân

Ông trùm Lục

Ngầm ông nghị Lục thế mà... oai!
Luôn bốn năm nay nghị trưởng hoài
Mới biết cạn áo, béo đến đất,
Để thường dát Bắc chẳng còn ai... ?

Ông nguyên phó trùm An

Trời sinh ra Lục, lại sinh An,
Cho dù vai trò với thế gian.
Lục sẵn có lòng, An có rượu,
Mỗi năm dân biếu chén say trân.

Ông nghị Ngà

Dân biếu hàng năm họp hội đồng,
Ông Ngà công việc rất ung dung.
Bẩm bê đọc mấy câu văn sáo
Rồi vỗ chuông đồng, lắc cồng rung.

Ông nghị Thăng

Nghị Thăng tiến sĩ thế mà ngông,
Nhảy múa như con đĩ đánh bồng.
Khéo nhập vào môn thầy, nghị Vinh,
Bát vàng ngồi mát chén ngon không?

Ông nghị Tiếu

Ba phải ai bằng sứ khuyển nồng,
Khu khu ôm lấy lợ trung dung.
Tâm phơ, ai phải mà ai trái?
Quan tâm cũng ứ, tư cũng xong.

Ông nghị Lê

Nhiệt thành, ông nghị hăng Phòng-ten
Chỉ muốn cầu cho rượu độc quyền.
Động hé môi ra thi... phải biết!
Trong vùng mèo đậm đặc hơi men

Cụ nghị Tá (Bùi đình)

Cụ Tá già cẳng vẫn diêm đời
Năm nào di họp cùng dương oai
Huy chương các thứ trưng đầy ngực.
Kim khanh, mè day, với thẻ bài.

Cụ-cậu nghị Tiệp

Cụ-cậu trông ra vẻ lão thành
Mà lòng khảng khít với xuân xanh.
Mới hay nhân lão tâm không lão,
Còn nước, còn non chan chứa tình.

Ông nghị Khâm-thiên (?)

Viện cử ông đi, ông cứ đi...
Ông ra hội nghị để làm chi?
Hay bà xui bầy ông lên tiếng
Bệnh vực con em khỏi... lục-xi?

Ông nghị Cung

Nghị Cung tuy đã nhập làng tây,
Mà vẫn dân ta, ô mới hay!
Cố dấm ăn sôi phần Phó trưởng
Cung mang tiếng Phó được mươi ngày

Ông nghị Ninh

Chắc chắn ai bằng ông Ninh-Ninh
Người nung núc thịt, béo rung rinh.
Dù khi ngủ gật không lo ngã,
Vững trãi y như cái cột định.

Ông nghị Linh

Ngày nào mới linh chức trương phiến
Bất-dắc-dĩ mà hóa nghị viên.
Mỗi một năm di bàn việc nước,
Về duy chỉ nhớ tiệc liên miên.

TÚ MỚ

Lâu, giang-mai, hạ-cam

Bệnh lâu đài lâu hoặc chữa không khỏi có thể sinh ra nhiều biến chứng nguy hiểm, lở ngọc-quản (balanite), ẩn xiêm ra ngoài (déférerite), xung khớp xương (arthrite) v.v... Kíp dùng thuốc lâu số 43 của

ĐỨC THỌ DƯỜNG

131, Route de Hué — Hanoi

sẽ được khỏi mau và chắc chắn. Giá 0p50 một hộp.

Tuyệt-noc kiên-tinh hoàn — Trong thuốc có 7/10 chất bồ và 3/10 chất sát-trùng. Lợi tiểu-tiện, tống hết nọc độc toxine và làm đường tiêu chong lên da. Một hộp dùng 5 ngày, giá 1p50.

Nhận chữa khoán dân ông, dân bà.

ÔNG NGHỊ TẬP KIỀU

Ăn làm sao...

nói làm sao bây giờ.

CẨM NANG CỦA ÔNG NGHỊ HOÀN TOÀN

HỎI — Khi nào người ta muốn làm ông nghị?

Đáp — Khi người ta không có bằng đê di làm các công sở, không có chân khoa cử đê ra làm quan, mà lại có nhiều tiền không biết dùng làm việc gì, thì người ta ra ứng cử nghị viên.

H — Ứng cử nghị viên đê làm gi?

Đ — Đê ích quốc và lợi dân, đê thay mặt cho dân và đê dào đạt ý nguyện của dân lên chính phủ, đê tỏ ra mình là người biết thương nước, thương dân.

H — Có mấy thứ nghị viên?

Đ — Có hai thứ nghị viên: nghị iên chính phủ biều và nghị viên dân biều.

H — Khác nhau ở chỗ nào?

Đ — Khác nhau ở chỗ ông nghị

trên thi chính phủ biều mà ông nghị dưới thi biều chính phủ.

H — Giống nhau ở chỗ nào?

Đ — Giống nhau ở chỗ cùng biều (đồng tình) cả.

H — Công việc của ông nghị bắt đầu ở chỗ nào?

Đ — Bắt đầu giết lợn, giết bò đê ăn khao cả hàng huyền, vào chào quan Sứ và quan Tuần, di hát di xướng đê giao thiệp với các ông thông ông phán nhà nước, đê phòng khi cần đến, nhờ các ông ấy thảo giúp hộ lá đơn.

(Xem tiếp trang 961)

NHÀ XUẤT-SẢN LỚN

BÁN BUON NHIỀU

CÁC THIẾ

CHEMISETTES

CHỈ CÓ
MANUFACTURE CU GIOANH

68-70 Rue des Eventails — Hanoi

= Téléph. 525 =

MAISON FONDÉE EN 1910

Một vẻ mặt (hòn hở) của ông Lục

I TRƯỚC KHI...

LÚC mờ màn lèn, các ông nghị không phân đăng phái tả hữu (vì nghị viện không có đảng phái), thân mật giắt tay nhau bước lên. Nhạc công cù bài La-văy; xong các ông nghị cùng ca theo điệu ấy, mặt buồn thiu nhưng cố vui, lòng lạnh ngắt nhưng cố tỏ ra vê có nhiệt huyết.

TOÀN VIỆN

Cầm tay nhau, cùng tiến bước
Cùng nhau làm ích dân ích nước
Cầm tay nhau, cùng tiến bước
Cùng nhau làm ích dân
Nước dân khi việc đem bàn
Thì ta gào hết hơi hết sức
Nước dân xong việc ta bàn
Thì ta dành hết hơi.
Chân nhịp theo trống cà rùng,
miệng bắt chước.
Đừng dừng gáy gáy!

Bước lên tối thềm, các ông đứng nguyên chỗ, quay lưng vào. Ông Lục ra bắt tay từng ông, vừa bắt tay vừa ca (diệu Vui Hướng-Dạo).

ÔNG LỤC

Anh em ơi! vào đây nhé, lười cười
lên chử nào
Sang năm nay là năm trót nhưng mà
tim máu dão
Đem hiến ra cho toàn quốc dân
Không già bắng như người nói bấy
Tim máu dâng cho toàn quốc dân
Không già bắng như lời Ngày Nay

Nhạc công đánh sang bài thứ hai cũng diệu « vui Hướng-dạo », ông Phạm huy Lục đi đến từng người mắt nhấp nháy như ông vẫn thường nhấp nháy. Ông ca nhưng không thành tiếng, chỉ ca thầm cho từng người nghe. Các ông nghị gật đầu, theo nhịp. Rồi ngoặt quay cả lại, các ông ca tiếp:

Tim máu ông dâng toàn quốc dân
Vâng! nồng sói như rồi bánh chay

Tai 30 Đường Thành Hanoi
N° 30 Rue de la Citadelle
(gần cinema Olympia) Tél. 326
PHÒNG KHÁM BỆNH
BÁC SỸ

CAO XUÂN CẨM
Tôi nghiệp tại đại học đường Paris
Nguyễn Trung-Ký bệnh viện quân đội
HOA LIÊU BỆNH
NỘI THƯƠNG CHỨNG
THẨM BỆNH: Matin: 9h à 12h
Soir: 3h à 6h
Có phòng dưỡng bệnh và
hộ sinh
Cần kip mời về nhà
lúc nào cũng được.

Tuong CÁI LU'Ô'NG ..

HĨ KỊCH của

Tim máu kia dâng mời quốc dân
Không già bắng như lời Ngày Nay.

Cười hả hê. Cũng có tiếng cười
chě riěu, Ông Lục sức nhớ đến hai
tiếng « dâng mời » và sức nhớ rằng
trong bạn đồng viện, còn mấy người
ông chưa.. mời, nên đến bên nói
cùng các ông ấy. Ông ca diệu J'ai
deux amours.

ÔNG LỤC
Tôi nay thì xin nhờ : tôi mời
Mong các quan đứng làm khách
Chèn nước trà ít mùi ngọt ngào
Thế mà vừa lòng khát khao.

Một ông nghị nhà quê vê phái ông
Lục, nhưng hình như bị ông Lục
quên, bèn ngờ ngần hỏi.

ÔNG NGHỊ NHÀ QUÈ
Dám xin quan làm ơn dùm tôi
Duyên chiều nay
...Sốt, cho nên về khuya, nhà xa, thì
gió...

ÔNG LỤC
ngại ngùng chưa hiểu, khẩn khoản:
Ồ! thì ngại cõ.

ÔNG NGHỊ :
Đành thế nhưng.. mà hơi khó,
Gi bằng làm ơn..
Cho « chén » ngay thì hơn

Ông Lục hiểu ý ngay, vì quả ông
kia « sốt » thực. Ông nói nhỏ mấy
câu yên ủi rồi chực quay ra hỏi
còn ai sốt nữa không.. Bỗng tiếng
hô bỗng súng bên ngoài: ông Thống
sứ Châtel đến.

II

DIỄN VĂN

Ông Thống - sứ và các « quan
khách » Tàu, Tây, Nam bước vào.
Nhạc công thôi bài quốc ca « Mar-
sellaise ».
Các ông nghị ca theo :

TOÀN VIỆN

Người người mừng vui hôm nay Khai
Trí,
Đông đúc bao người đứng nghe kèn
tây.
Mừng cho dân Annam bấy lâu nay,

Mừng cho dân Annam có ta thay.
Trí cố gắng lo vê nước bao nhọc
nhắn,
Mà lòng vì dân bấy lâu còn hăng.
Trông chờ : trên quan Tày dâng
công đức,
Ban cho anh em ta các lút điều.
Cứ yêu cầu thì rồi móc múa còn
nhiều.

— Kính chúc nước Pi-a-Làng-Xa !
Kính chúc nước Nam nhà ta !
Từ đây, vui lắm,
Như.. phen mới rồi,
Thú vui nhường nước chan hòa.

Ông Thống súi ngòi.
Các ông nghị cùng ngồi. Đàn ở
sau sân khấu lắp di lắp lại mấy câu
đầu bài *L'oncle de Pékin*.
Chúc từ của ông Bùi-trọng-Ngà.
Ông Ngà đứng lên hăng giọng lau
kinh, nhầm lại bài quốc ngữ mà
ông sắp đánh vần theo diệu « L'On-
cle de Pékin ».

ONG NGÀ
Kinh sắc ván ván, trình huyền ván
ván, chúc chúc ngại ngai huyền...
Quan quan Thống-sứ, láy sắc nhân
danh là :
Người.. to.. dẫu.. nhất..

Ông Ngà tập đọc, nhưng vẫn
chưa tròn, lầm bầm nói —
nghĩa là hát — một mình :
Dẫu sắc nơi đây và huyền nơi kia
khéo oái-oăm ghê, Trời!
Thôi ta cố đánh cho nó ra ngay
vẫn là xuôi.. là thoát..

(Ông hăng giọng nói theo câu
đơn tiệp rồi cất tiếng ca) :

Thưa kính, thưa kính thưa thưa
trình

Quan.. Thống sứ ngại
Dám dám xin dám xin mời
Th้า thấu cho ú đổi lời
Rồi cứ thế, ông Ngà nói lắp cho
đến hết bài hát. Toàn viêc vỗ tay
khen.

ÔNG LỘ

(Đứng lên đánh vần bài chúc từ
bằng tiếng Pháp theo diệu Hành
văn).

Dé lo-nờ
Dé lo-nờ
Mơ si a mo
sia ô lờ
Rề si dâng
Sup pé ri ô
Đờ vu pi ô
Đờ biêng va lóa
A xep lê à ve p
lè sia
Nó xu hè do
biêng vơ nuy
Mánh lờ nặng
Dór súy vờ nuy
Ế dợ vu pi
Đờ quâ co nu
Sợm dờ rờ
dờ rờ
Tê dờ rờ
Pá man lờ rờ
Cá nú a vồng
Lơ bón nơ
bón nơ
Ê nú sóm mớ
te è may
Đờ vù dia rờ
Soág dê lờ
biêng vờ nuy

(Cả viêc vỗ tay)

ÔNG THỐNG SỨ

đứng dậy đọc diễn văn Lưu-Thủy :
Lần này, lần đầu gặp nhau
Nhưng quên thuộc chữ ngái từ lâu
Xin thưa cùng dân viêt mấy câu,
C u chán thực đời lời ván ván
Ván nhưng dài vì rằng việc dân
Phải bận lâu, nên bận cho sáu
Xin các ông vui lòng chú ý
Chính việc chính là số chi tiêu :
Có hao hụt nhưng thêm lợi nhiều.
Nào việc đường, công, cầu, nhà thương
Với tiềm tri quan ôn hoành hành.
Vì lỗi xé xem linh hinh
Các công việc ấm êm mọi bề.
Đây có việc trời lâm sụt đê
Xét xem thực, là thực buồn ghê
Nhưng mà thôi, nói ra làm gì?

Trong lúc ông Thống sứ diễn
thuyết thì những ông nghị (không
biết tiếng tây) ngáp rồi gật, rồi
ngủ.

Một vài tiếng ngáy.

CHỈ CÓ HIỆU

Chấn Long

Số 9 Phố Paul-Bert
(gần nhà hát Tâg Hanoi)
là có đủ các kiểu giầy phu
nữ Tân Thời và các kiểu
ví đầm (sac pour
les dames) rất đẹp.
BÁN KHẨU CỐI ĐÔNG-PHÁP

Bốn đặc điểm của hiệu may MARIE

1. — KIEU DẸP 2. — CAI GIỎI
3. — GIÁ HẠ 4. — NHANH CHÓNG

Cạnh nhà Thủ Lãm MARIE 4. Mission Hanoi

Hiệu may y-phục phụ-nữ
Ao rét — manteau — cape — áo cưới
Nhiều kiều lối tân 1937

.. NGHỊ VIỆN

TÚ MỚ VÀ LÊTA

Dám bảy tiếng ngay.
Rồi vài ba chục tiếng ngày hòa
thành một khúc đàn theo điệu Le
Cor:

TIẾNG NGÀY

— Ngồi trong Khai-trí, tiếng quan
Thống đang bay
Và đưa... ta tới... tới nơi... khói máy
bay
Khói máy bay, khói máy bay, khói
máy bay trên trời
Trí khôn bay, trí khôn bay, trí khôn
bay ra ngoài
— Vì lao tâm với quốc dân, quốc
dân rồi
Cùng nhau yên trí, chúng ta chúng ta
ngươi
— Vì nơi ngươi, không dám yên bằng
đây, không dám sang bằng đây, nơi
đây ta nắm mìn
Hồn mìn xa, xa xa nơi trần ai, phiêu
đảo trên từng mây, anh em tha hồ
say.
— Ngồi trong Khai-trí thứ hơn chốn
tiền lâu
Ngồi trong Khai-trí khoái hơn dưới
cố dẫu.
Trên kia, ông Châtel vừa đọc
xong bài diễn văn. Một tràng tiếng
vỗ tay vang theo điệu kèn La vậy:

TIẾNG VÕ TAY

Này anh em, ngoài Thống sứ
Đọc bảy giờ mới xong câu cuối
Này anh em, ngoài Thống sứ
Đọc bảy giờ mới xong
Chúng ta nghe đọc xong rồi
Hì mau bừng giấc mơ thôi nhé
Chúng ta nghe đọc xong rồi
Hì mau bừng giấc mơ.

Các ông nghị đứng lên vỗ tay. Ông
Thống sứ cùng các quan khách ra
về.

III

BẦU TRÙM

Ông Bùi-trọng-Ngà đứng lên rung
chuông và ca theo điệu La Badge.

ÔNG NGÀ

Keng! reng! tiếng chuông ông già
Nhờ tôi kêu với các quan

Mau dem phiếu lén bág giò
Bầu cho ai có tri ngoan
Lén chúc « thống soái nghị viễn »
Ai muốn chúc ấy thì lén.

Toàn viễn và ông già cùng ca khúc
diệp :

Nào ai muốn khô khăn
Đừng làm chúc ông quan trùm buồng
trò

Nào ai muốn stróng thân
Chiếm phần tối cao báu giữ?

MỘT ÔNG NGHỊ

(đứng lên ca Ngũ diêm)

Chúc này, rất đáng báu cho
Bác Hug-Luc tri to, tài nhiều
Và khôn khéo biết bao nhiêu
Sóng danh được chúc cao nghị
trưởng

MỘT ÔNG NGHỊ KHÁC

(cười mỉa ca bài Tạ)

Lại báu sù Lục nghị đâu?
Lục này tài thực có đâu?

Hiếm như thế mớ ráu dân bà!

ONG PHẠM TÀ (anh thầm) :

Đánh lể nhưng lòng Lục thầm
Lòng ấy nó thầm bằng ba
Cái bát thuốc lím nhà ta
Nó dem nhuộm giấy ra thành tiền.

PHẢI ÔNG LỤC (cồ động) theo
điệu « Tam pháp nhập mòn »

Viết di viết đí : báu Lục
Bầu Lục, xin bạn báu Lục...

Kia Lục ! sù Luc ra đí !
Đừng lén nào, óng này,

— Nói mấy tiếng
— Não nhở ngát
— Cái la phiếu
— Phiếu xin viết lén sù Luc...

(Bài ca nhảc lại hai lần).

ONG LỤC (đứng lên thở ngâm
bốn câu) :

Cái chán nghị trưởng nghị trưởng
Các ngái yêu mến vẫn thường báu ai ?
Đã yêu không lẽ lại thói

Vậy thì xin cù Lục tôi mà báu...

Võ tay.
Bố phiếu.

Các ông lên bốc phiếu bước theo
nhịp bài : Les trois petits cochons.

Ông Đồng lý văn phòng Thông-
sứ kiêm phiêu.

Kết quả : ông Lục trung cử viên
trưởng.

ONG LỤC (cầm ơn theo điệu d'ai
deux amours khúc diệp) :

Mừng nay mừng góm
Và cảm ơn toàn ban góm

Mừng nay mừng ghé
Xin cảm ơn nhiều ghé.

(Tiếng vỗ tay rao lên.)

IV

PHÓ TRÙM

ONG NGÀ (tiếp theo điệu d'ai
deux amours) :

Gởi thi minh báu đến người

Nào tung maon ra tranh trùm hoi

Anh em ! ông nào muốn thi ra, thi
nói, thi mau mà đứng lên.

ÔNG NGHỊ CUNG

Này là người muốn
Mong các quan ngài chiếu cố

Mà báu dùm cho

Ôn ấy coi thư lo.

MỘT ÔNG NGHỊ

(Đứng lên phản đối : điệu « C'est
à capris »

Này xin ông nhớ cho : rằng ông
nguyên dân tây.

Mà nơi ăn nói như cái chốn đây

Nói liêng tay vào thì ai biết cái ma gi?

MỘT ÔNG KHAC

Thì xin ông khác ra, thì xin ông
khác thay

Nào ai sống đáng lên chúc áy đáy
Nếu có ông nào thi lên tiếng cho

người nghe

ÔNG CUNG

Ngài ơi chiếu cố cho chúng tôi xin
nhờ với (tôi)

Vì mang chúc áy tôi siêng trong
muoi ngày thói

Thù hận gì nhau tay khắt khe không
thêm nói (tôi)

Nói tay cho tôi nhớ ơn, xin báu tôi.

(Rồi ông ca lại lần nữa)

ÔNG NGUYỄN HUY HOI

(bày giờ mời đặt xong đĩa
hát, đĩa hát thay ông ca tiếp)

Này anh em, chờ nghe ông này nhé
(Dù ông « tay » có to quyền thế).

Vì không nên khiến cho bia đời chế :

Trong anh em nay có... ông hàn (1)

Ông nghị Khâm-Thiên

ÔNG VINAY (gắt)

Nagy thoi quý chúc, ai muốn lên, aí
lái bước (ú)

Birling nên nói lầm, nghe chán (ai,
xin báu ngay

Birling lòng thi cho, không có thoi,
can gi cũ (ú)

Nói ba hoa lâu giờ ra, thêm nhảm tai.

ÔNG NGÀ

(lắc chuông để hưởng ứng
« quan » đồng lý của ông
ta, ca bài « Louveteaux »)

Quan tát vita mới nói đãi thoi
Các ngái nên kíp vắng lời

Xin cho báu chúc « chánh thứ hai »
Chứ cần chi khảo nhau hoài ? (ông
cắt cao giọng)

Cái chúc sang kia ai ra đây ?

Lên tiếng dí cho nhau biết người.

ÔNG HỘI

Thi tôi đây xin ra.

MỘT ÔNG NGHỊ

Phản kia nên cho ta.

ÔNG NGHỊ NỮA

Báu cho tôi ! báu cho tôi !

ÔNG HỘI (quát)

Báu cho tôi, tôi dáng hơn.

CÁC ÔNG NGHỊ

Não dem lá phiếu lén báu.

Chuông rung. Mọi người im, lèn
lượt đem phiếu lén báu. Kiêm
phiếu. Chuông rung. Kết quả : ông
Cung được làm Phó nghị trưởng.

(Xem trang 967)

TÚ MỚ VÀ LÊTA

1.) Hòn dàn đại biều

Chỉ giúp mươi điệu lam massage tự ý lam tay cho người thêm đẹp. Mọi các bà các cô lại xem các máy Âu-Mỹ tó sửa đẹp người.

Thura Cô, muôn lịch sự nên qua MỸ-VIỆN AMY

Soins de beauté anglais et américains — Massage et maquillage modernes, élégants

Biểu một hộp kem, phấn, chỉ son hay brillantine : Oyster (Con hến) Floubigant, Tokalon, Cheramy, Lentheric, Coly, Forvil, Orsay, Rosemail, Eclador, Luxuria, Lesquendien, Klyria, Innoxa, Simon Biels, Rimmel hay Roger v. v. nếu mua từ 6p00 giờ lên. Răng sữa thêm trắng bóng đẹp, bằng mây và Email-dent : Răng den đánh trắng bằng mây và Email-deut : rết trắng đẹp bóng, đánh rết êm. — Da trắng mịn tươi đẹp mãi 2p00, 3p00 một hộp — Dùng phản lái xoa hóa chất này, da không khô bạc, nước da tươi mịn màng. Tóc già, ruộm tóc đen, hàng và bạch-kim, tóc rụng, rụng lỏng, gầu, lông mi dài cong chênh cá (khô nhăn, không còn vết thâm, không phát laj), nốt sần nổi mặt, đều giá 1p, 2p, 3p, một hộp — Tóc mọc, giảm má, tàn nhang sạch bắn, sẹo, lông mày mọc thêm, vết son tràm đen, gầy, béo, nở vú, (rõn đẹp măi) đều giá 2p, 3p, một hộp. Nỗi ruồi, hột cơm, răng trắng, nở da, 0p50, 1p, một hộp — Trị da rắn, nước nhỏ mắt đen sáng, đều giá: 1p, 2p, một hộp — Thuốc trét đẹp lai trước da, xanh tóc, (nồng) 2p, 3p, một hộp — mầu phấn, mầu da, lụa dùm rất hợp, Dip, dao, kéo, Massosein 14p50, mầu na cao-su, đồ uốn tóc giá 3p80, 8p00, 26p00, rất dù đồ sửa sắc. Mày uốn lòng mi 1p00. Hàng mới giá hạ.

Ở xa xin gửi: linh hóa giao ngán, lấp hàng ở nhà giây thép hay ga rồi trả tiền tại đây. Hỏi gì xin kèm tem để trả lời.

Chuyên tó sửa và bán ở MỸ-VIỆN AMY 26 Phố Hàng Than, Hanoi

Chợ Phiến

DÂN LỤT đã giúp dân Hà thành ta nhiều... cuộc vui lâm rì. Nhưng chẳng cuộc vui nào bằng cuộc chợ phiên Bách-thú. Thực là có đủ một «tràm thú».. vui, từ cái thú nhín suông cho chí cái thú nhín linh, từ cái thú nhảy cắn cho chí cái thú nhảy lolo, từ cái thú ném hoa giấy cho chí cái thú ném giấy bạc nám đồng trả tiền nem, từ cái thú uống bát nước với nám xu cho chí cái thú gọi rượu Sâm banh bảy tám đồng một chai con... Ấy là chưa kể những cái thú khác có thể có được, những cái thú không tên, không hình, thầm kia và mật thiết.

Ném hoa

Còn gì đẹp mắt bằng ngắm cái tay xinh xắn, mềm mại, dịu dàng tung hoa giấy bay phấp phới lên đầu người yêu hay không yêu.

Nhưng trong chợ phiên Bách-thú, có lầm người ném hoa như ném đá vào mặt kẻ thù: chứng họ muôn mạnh như hổ, muôn nhanh như báo, muôn dữ tợn như gấu, muôn ranh mãnh, quỷ quyết như khỉ chăng! Phải, chợ phiên họp ở Bách-thú kia mà!

Có khi hai bên nam, nữ xếp hàng ba, hàng tư, hàng năm, hàng sáu và đông hơn nữa, rồi cùng hô lên một

tiếng, họ khai chiến một cách «giáp lá cà». Cái đó cũng không sao, vì hai bên cùng là Annam cả. Giá một bên là Tàu, một bên là Nhật thì thế nào chả có tử thương!

Cách giao chiến đường hoàng ấy cũng chưa đáng sợ bằng cách đánh lén. Người ta tưới cười hỏi ông một câu, ông nên che miệng mà trả lời, nếu không một nắm giấy (chả sach gi đầu l) sẽ bay sâu vào cổ họng ông liền, ông tha hồ mà ho mà sặc.

Một ông tướng Tàu

Mấy công tử không biết vì muốn

thân Hoa bay vì định tâm đùa nghịch, tung Hoa rất nhẹ nhàng lên cái đầu «xã xê» của một chú con trèo.

Như thế tướng cũng chẳng thường tồn gi đến danh dự «chú khách» kia, trái lại nữa. Có ngờ đâu hắn ta nồi dáo thoát ra một chuỗi «tử» ầm ỹ. May mà mấy công tử tốt nhện đấy, chứ không thì biết đâu nời ném hoa đã không trở nên miền Hạp pắc!

Một người Tàu giàu dũng cảm như thế sao không về nước mà tòng quân di giết Nhật, còn nẫu ná ở «cái pên lườc Ô năm làm gì, cơ lơ bơ!»

Và một ông tướng Annam

Ông tướng này là một nhà buôn rất quen biết của Hà thành. Một chàng ném hoa giấy vào mặt người đàn bà đi với ông ta, có lẽ ném cũng hơi mạnh một chút. Tức thì ông ta phát khùng, sừng sộ tép vào tận mặt người kia hai tiếng Pháp rất êm ái: «mal élevé» (đồ mất dạy).

Rõ khờ! sao không treo cái biển «cấm địa» hay «cấm bắn» vào ngực người đàn bà của mình, có phải sẽ tránh được hết mọi sự lỗi thời không?

Lô lô

Người ta dồn ở trong động thiền thai Lô Lô, các nàng tiên đều đẹp lộng lẫy như nàng Giáng Hương ở động Bích-dao cả. Nhưng tôi không dám vào dù đã mon men đến tận cửa động, vì tôi nhác thấy có hai tiên bà ngồi án ngữ, mà hai tiên bà ấy tôi đã nhiều phen gặp mặt ở dưới...ha giới rồi. Thế mới chết chử. Hai tiên bà có nhiều đức tính lâm, nhưng có một đức tính mà tôi sợ nhất là đức tính đòi tiền mãi lộ.

Kẽ thi tôi cũng giàu lòng giúp dân bị lụt lâm lâm, nhất là muốn ghen ghét chơi trong động của hai tiên bà lâm lâm. Thế mới chết chử. Tôi đành gat nước mắt ngâm ngùi lui bước.

Quá ngũ quan

Con đường tời động thiền thai Lô lô thực giống con đường về cửa Quan Công khi rời bờ đất Tào. Cũng phải qua năm cửa: Cửa hàng rào người rồi tới cửa Nem, cửa Mầm-tôm Hué, cửa đầu Nhị thiên Đường. Bốn cửa này đều dễ vượt, tuy phải luôn luôn đương đầu với một đám binh mã rất đông, và luôn luôn sợ họ lôi vào... ăn.

Nhưng tôi cái cửa thứ năm mà mình không có đủ phép «tiên huyền!» thì dù mạnh như ngũ hổ

cũng chẳng qua nổi. Hai tướng giữ cửa này chỉ là hai bà tiên mang theo hai thứ khí giới, hai thứ bùi bối rất linh thiêng: nụ cười khuyến dụ và giọng oanh thổi thề.

Thả lô lô ra

Chứng không thấy có rất nhiều địch quân tới động, hai bà tiên liền thả các cô tiên lô lô ra đường. Các cô nhảy như đàn choi choi, đi nón tràng áo địch quân mà cầm bùi bối vào. Tức thì địch quân phải xin hàng và nộp khoản chiến phí.

Trung-Nam chiến tranh

Nơi chiến trường là một nếp nhà lá tối tăm, ghê thảm như một cái nhát tú.

Muốn vào nơi hang hầm đó phải trả tiền. Rồi muốn giao chiến với các ông tướng Tàu chủ sòng thi xin cứ việc bô giấy bạc ra mà đổi lấy tập bia xanh... Rồi muốn thua bao nhiêu tùy ý, không ai can ngăn, không ai bắt bờ đầu mà sợ.

Hỡi anh em chị em dân lụt, anh em chị em đã thấy chưa, chỉ vi muôn cứu giúp anh em chị em mà người ta bóc lột nhau một cách cống niken nhu thế đấy.

Rồi sau này nếu anh em chị em có bị bọn họ thua thay nghèo đói vót vát bóc lột lại thi anh em chị em chỉ nên nêu tên và cảm ơn cái «ý hướng tốt» là tiền của ban tổ chức chợ phiên mà thôi.

Nhị-linh

Bùa yêu nhân đạo

ĐẦU TRÍ : TẶNG 6000\$

Tôi chí, có yêu cầu chúng tôi giải quyết, vậy chúng tôi cũng giảng giải ra đây để các bạn cùng hiểu rõ: «Có người nhầm, tưởng bản chất bùa yêu là những thuốc hưng dương nhưng có phu thế đâu. Hưng dương chỉ làm cho đàn cao trào với đạo lý. Bùa yêu chủ đích làm cho lòng người dù do bần đến đâu cũng trở nên tinh sạch già trong. Bùa yêu hoàn toàn thuộc về thần tri học. Luyện phép bùa yêu tức là luyện thần trí nghĩa là luyện phép làm cho thần tri người mà ta yêu mến cũng yêu mến trả lại ta cho được công bình. Nguyên do bản thể loài người chi phối bởi một sức siêu hình gọi là thần tuyễn. Nếu ta biết dùng phép thần kỳ làm cho thần tuyễn người yêu được hấp thụ những hình ảnh tốt đẹp của ta, đó là ta luyện phép bùa yêu. Thần tuyễn - người yêu được in rõ hình ảnh của ta, ví như cái màn ảnh phản chiếu những hình ảnh của cuốn phim ta quay trước đèn sáng: Hình ảnh khác chỉ những hạt thóc riển, một hạt này lên một bông, mỗi bông này lên trăm ngàn bông... Hình ảnh là động lực cho hoài

cảm, hoài cảm sinh ra ái tình, ái tình sinh ra một hiện tượng xã hội vì bùa yêu có sức thần kỳ làm cho hết thảy mọi nhân loại, tiết nghĩa hết. Một người dùng phép di chuyển cũng bị thần tuyễn của người yêu chinh phục lại bằng sức được thuận đức ngay. Sức này học giả Au Mỹ gọi là thần chiến bại chinh phục lại vậy. Thần tri loài người thật là mây thông tin, vừa là mây tiếp tin. Về học thuật nhân đạo Siêu đẳng pháp. Trung đẳng pháp, ái tình rất nồng nàn là phàm kỵ không phải cho ăn uống chí. Như bạn chưa có gia đình, bạn duyên với người xinh đẹp, giàu sang, ở gần hay ở xa, bạn chênh, anh em, bạn hữu, chủ nhân, quan trên, dân dưới, bạn bè... Siêu đẳng pháp, bạn chỉ luyện phép vào nước mưa, cải tạo người nhà đó (ái tình hơn đúc trong khi luyện phép) theo những lời bạn nói. Phép này khoa học gọi là Viễn cách ái phẫn, nhiều các bạn đều xin học cả hai phép Trung đẳng và Siêu đẳng, liên kích động. Các bạn đó chiếm hết tấm bờn thi phách sông hay nhảy vào lửa, họ cũng vui lòng bì xé cho nhau. Trong phạm vi nhân đạo, phép thần kỳ này là sức mạnh chung tan hối trống gai trên đường tình mà sống trong cảnh tan vỡ, ái mộng, diễn trên các báo nguyên nhân nỗi hổ: cay đắng tình đồng bệnh trên đề lớn, vì giông tố của con, cảm giác biết cửa khôi chết đắm và ít ai dám lòng vì nỗi ro chàng phản bộ... làm cho nhiều han nham khi giết người hoặc chia rẽ

DU'Ó'I GIÀN HOA

(SOUS LA PERGOLA)

GIÁN hàng bún các thứ giải khát Pergola dựng ngay bên hồ. Một giàn hoa lá rất đẹp, treo những cái đèn hoa giấy xinh xinh. Nhưng xinh nhất và đẹp nhất là những cõi đậm hẫu ban. Cỏ nào cũng hồng hào, mầm nến, trai lái ngon như quả bồ câu. Có nào cũng mặc những cái áo trắng bóng, gòn gàng, sạch sẽ, và mỹ thuật.

Thật là quyến rũ ai ai cũng muốn vào. Mà muốn vào bởi vì giá tiền lại tính rẻ hơn các nơi khác nhiều.

Nhưng thích nhất và « danh giá » nhất là được các bà đậm hẫu ha. Chẳng mấy khi được nghe những câu hỏi rât lê phép :

— Thưa ông, ông dùng thức gì?

— Thưa ông, ông xơi bánh nhé?

— Thưa ông, ông uống bia nhé?

Thưa ông, thưa ông... trời ơi, làm rõ ràng túi những người keo kiệt nhất! Tôi nhấp cốc bia, ngồi ướm ngực trên ghế, mắt nhắm lại để nghe những lời nói êm ái ấy, mãi nở ra đê hít lấy mùi nước hoa thơm, và miệng... sẵn sàng để nhai ngấu những cái bánh kem ngon và những cái sandwiches cắp súc sích bơ rất rẽ.

Tôi cảm ơn thăm những dân bị lụt, và mình lại tự nhủ mình :

— Việc từ thiện thật cũng có làm cái hay!

Hoa giấy và giấy loang quang

Chợ phiên mấy năm nay người ta

tiết thu rât nhiều hoa giấy, và rât nhiều giấy loang quang (serpentins). Ở đâu cõa thấy : trên tay thanh niên và thiếu nữ, ông già và bà già, trên mái tóc các cô, trên vai áo các cậu, hay giải cả vào trong vách tai và cuồng họng.

Mỗi biêt nem hoa giấy cũng là một cái khoa. Mà mỗi người ném một cách khác nhau.

Có người người nhẹ nháng giơ tay lên cao rồi thả hoa giấy xuống hay uyên chuyền tung hoa giấy lên như mưa bay...

Đó là những người lịch sự và ưa mỹ thuật.

Nhưng, cõng có người vung hoa giấy ra trước mặt như người reo ma hay chum tay rót hoa giấy vào cổ áo dâng sau các cô thiếu nữ, hay ném thẳng vào giữa mặt một cách rât tàn bạo, hay vừa ném vừa xoa vào các má hồng. Đó là những cùi chỉ bắc lich sú và khâm nhã.

Nhưng được cái trong chợ phiên năm nay không có ai vét hoa giấy rơi trên mặt đất lén ném như mọi năm. Thế cõng là một sự tiến bộ.

Còn cái giấy loang quang thì thát luân quẩn, quẩn quang quang sién, or người này với người khác, giang buoc người nọ sang người kia, quấn lia quấn lịa, thát lâm cái bắc ngò. Nhauj được cái hẽ co lại thì dứt nyay, nên cũng không xiy ra tai nạn gì.

Gái Lim 1988

Mấy vòng người xóm quanh cái quan, tiếng cười nói ồn ào. Ai nấy đều nhìn vào cô gái Lim môi son, má phanh, ngõi khép nép sau già hàng Sư vui vẻ hiện trên các nét mặt.

— Cõi hát đám di cho chúng tôi nghe nào.

— Tôi chỉ biết hát tiếng lát thôi.

— Cũng được. Vay có hát bài « J'ai deux amours » nhé.

— Tưởng bài gì, chứ J'ai deux amours với Tant qu'il y aura des Étoiles thi thường lắm rồi, ai hát nữa.

Mọi người cười : A, a cô này hát giỏi như Tino Rossi chắc.

— Hắn chử. Tôi là Tino Rossi thứ hai đây.

(Đúng sự thực).

Thạch-Lam

Trèo lên dời, du khách có cái cảm trường hơi lo lo.

Các bà thi lo lạc mất các ông.

Các ông thi lo lạc mất vi.

Chỉ phiền một nỗi Lolo dancing hay là l'eau l'eau dancing lại không gợi ra trong trí người ta cái cảnh nước. Nô chỉ gợi cảnh cạn.

Cảnh cạn tiền.

Honolulu bar

Qua cầu tre, đến một hòn cù lao nhỏ. Mây mây tranh sơ sác. Bàn bà con gái đầu trần, minh trắn chung quanh hàng quần một thứ tã sơ như là chuối khô :

— Thôi đích rồi, đây là dân bị lụt.

Nhưng là một thứ dân bị lụt mắt xanh, da trắng, biết nói tiếng Tây biết nhảy

dầm, biết tinh tiền hộ khách một cách rất hoang phí.

... Và nhất là dã lâu, không được hột cơm nào vào bụng.

... Vì họ ăn bánh mì.

Nghé thấy ở Pergola, một nơi giải khát đông nhất, vì rẻ tiền nhất :

— Mời anh ngồi xuống đây.

— Nhưng mà hết ghế rồi.

— Được, khó gì. Ngày nay có, cho xin một cái ghế. (Một cõi đậm tất cả chạy đi tìm).

— Ai lại thế. Bè tôi đi tìm lấy.

— Thi anh cứ đê mặc nǎo ! Mái khi đã được đậm hẫu.

Hoàng Đạo

Ai chọn cái tên thật là khéo.

của các bậc tri thức thần-hà Tây-Nam, khách đã biết dùng từ lòn, vây trich, dâng lời khen của M. Martial Berthollet, ingénieur, Parc Josaphine à Tam-Đảo (Vĩnh-yen) kỹ-sư đã vui lòng cho trình đăng : « Bì-tông lát lùng trong tư tưởng những hoa yêu này là những phép thần kỳ không nghĩ hoặc chỉ nữa. Của bón vò giáp, nhưng phép đó cho chúng ta biết chân hạnh phúc ở đời, nó thảo dồ bao nhiêu khò-tám, tội ác, quyền sinh. Hết cả nghĩa chũn ái là ở đời. Ces philtres, énigmes troublantes dans les spéculations sont sans doute des moyens de génie, Trésors inestimables, ils nous ont permis de goûter le vrai bonheur de la vie en déchargeant bien des maux de l'âme, des crimes, des suicides. Là, tout le sens de la charité ». Truyền giây rất rõ ràng chỉ một lần là hoàn toàn làm được. Hiệu lực rất lâu bền. Những phép này chúng tôi đã tiếp được nhiều lễ tạ và giấy khen.

Trong đẳng pháp 3p00. Siêu đẳng pháp 6p00. Người Tây, quan trường phủ hô trả gấp đôi. Người áo đồng Trung đẳng 2p00 Siêu đẳng 5p00. Chúng tôi có phép thần kỳ là lùng : phép trừ ác thù hờ hờ bằng thần chú (trừ trán con không sai một). Loài hờ hờ tinh khôn lắm, đì săn rết ngoy hiềm, đánh thuốc độc không khi nào được. Chúng tái thần chú vào con lợn con chó sống, đem buộc chò rùng rứa. Hỗn bao thấy vật sống, liền thịt, nhưng sẽ bị chết. Chúng tôi đã giải 6000p tăng, ai không tin thần học đầu tri với chúng tôi là không có phép lá lùng đó. Được cuộc thi 6000p, thua chỉ trả 3000p. Thi nghiệm xác nhiên. Láu từ cam kết tại phòng luật sư. Ai muốn đấu tri, nên viết thư.

THÈ LỆ HỌC PHÉP.

— Gửi recommandé tên tuổi và mandat số tiền hàng phép muốn học đến người Quản lý. Trong thư lưu hàn tạ mọi số tiền (cụy tam người học) sau khi đã được toàn cõi hàn trưởng. Sẽ trích một nửa nộp các hội phái. Ban nào có điều chi muốn hỏi và muốn đỡ công chờ đợi thi viết rõ trong thư : « Cảnh tôi thế này tôi muốn thế này... Lương tiền sinh xem xét, nếu ứng dụng trong trường hợp đó, xin gửi phép contre remboursement. Tên tuổi tôi... ở tại... Căn hỏi đều chí, gửi bi tem trả lời, gửi contre remboursement thêm 1p80 mức phí. Người học muốn phép gửi recommandé, định thêm 1p20 tem. Bùa yêu này ứng dụng vào hết mọi trường hợp về ai thua.

Thư từ và mandat viết tên người Quản lý :

RITG

Office
đã
năm
hợp
chưa

LÈN TRẠI HÀNG HOA TÌM CÁC ÔNG NGHỊ

HOM thứ bảy, chúng tôi dậy thật sớm, ăn ván chinh tè để lên hội Khai Tri xem các ông dân biều làm việc nước.

Đến nơi, chỉ thấy bàn ghế đương thi thầm với nhau những câu chuyện bí-mật trong sự yên lặng. Tôi bèn hỏi người gác cửa:

— Các ông nghị chưa dậy kia à?

Người gác trình trọng trả lời:

— Các ngài diváng cả. Hôm nay quan Thống cho nghị dê di xem chợ phiên.

À ra vậy. Các ông nghị không bận việc nước thì cũng đi giúp dân bị nước lụt, lồng quy lúc nào cũng là việc nước cả: công đức thật.

Chúng tôi bèn lên xe đến trại hàng hoa xem các ông làm việc nước.

Chưa tới nơi đã nghe thấy chim chóc báo nhau:

— Hôm nay có các ông nghị lại chơi đây. Ta phải liệng bay trước đi.

Không biết ông nghị có cái gì khiến chim kêu chiêm-chiep ra tường sọ hãi lâm.

Trái lại, ở gần công chợ phiên, hai cây đào đại thi thầm với nhau:

— Có các ông dân biều đến. Ta phải mừng và nở hoa di.

Trong mà, ênh ương kêu:

— Ta sắp được ngủ rồi.

Chúng tôi lấy làm lạ, tự hỏi nhau:

— Quái, ông nghị đến thì có liên can gì đến giang ngã của ênh ương? Tuy một đôi khi các ông có chớp mắt di một tí thật, nhưng ênh ương cũng không có thể vin vào sự ấy mà đổi ngủ được.

Câu hỏi thắc mắc khiến chúng tôi nghĩ mãi mà không sao giảng giải được.

Sự tình cứ trả lời cho chúng tôi.

Đến gần sông bạc của chợ phiên, tôi bỗng thấy lạnh buốt, chân tay giá cứng. Chung quanh, cảnh vật cũng thay đổi. Một con có trảng co ro gợn chán lèn như sợ khỉ lạnh. Mấy con bù đù ngồi sát nhau, vừa run rẩy vừa kêu những tiếng tha thiết... Tôi bỗng sực nghĩ ra chim chóc kia sợ rét, cây đào kia mừng, ênh ương kia buồn ngủ, chẳng qua là vì các ông dân biều, các ông hàn dân biều tụ hội cả ở đây. Nhiệt độ bầu mây nóng của các ông năm nay đã biến ra hanh độ rồi, thì các ông đến đâu, ở đấy phải chịu ảnh hưởng của sự lạnh ở người các ông toát ra.

Quả nhiên, lúc bước vào sông, chúng tôi bắt gặp nhiều ông dân biều đương ngồi hàng hải dự đoán xem vận mệnh nước năm nay đến hay không.

Tüm lắng một ông, tôi hỏi:

— Thế nào? Việc nước thế nào?

— Khá lắm! phết hơn trăm rồi.

Quay lại một ông khác:

— Nghị viện năm nay cứ thế chứ?

— Cứ thế... cứ rền thế mãi. Lạ thật: bây cái sấp hai liên!

Nghề được hai lời bắn xác đáng ấy, chúng tôi bèn di ra, tìm các ông nghị khác. Nhưng ở ngoài đường rải vắng mặt các ông.

Bỗng tôi thấy một ông áo doan, quần lâ, giằng ban dương đứng ngắn nhìn chàng chọc vào trong một cái chuồng moi ngày nôit rân, nhưng hôm nay đặt mấy cái khung đèn điện lớn. Thấy ông vẻ mệt mỏi ngạc ngây ngô, tôi đoán chừng là một ông nghị. Vì định hỏi ông, thì ông đã quay lại nhìn chúng tôi và tấm tắc khen:

— Sở bách thú có khác! họ nuôi toàn giống vật dị kỳ. Ông thử nhìn cái con vật hai sừng kia, nó đứng im như bằng sắt vậy.

Thôi đích thị là một ông nghị. Tôi bèn hỏi:

— Ông là một ông nghị?

— Vâng, tôi là một ông nghị.

Rồi ông giơ tay bắt. Bàn tay ông lạnh như đồng... một ông hàn dân biều thực thụ.

Tôi với vàng phỏng vấn:

— Nghị viện thế nào thưa ông?
Ông nhìn tôi, ngạc nhiên.

— Nghị viện nghị.

Thế rồi tôi muốn hỏi gi, ông cũng cứ nghĩ hết.

Chúng tôi dành di tìm ông nghị khác. Nhưng không gặp ông nào cả, chỉ gặp một con hổ đương lím đỉm ngủ trong chuồng. Tôi nghĩ: biết đâu các ông nghị không cải trang để nghỉ cho yên thân. Tôi bèn hỏi hổ rằng:

— Có phải ông nghị đấy không?
Hồ cầm lên một tiếng giận dữ rồi lùi lùi nhìn tôi như muốn bảo:

— Tôi làm sao mà cho tôi là một ông nghị?

Cnợt một con ngựa giả đi qua. Tôi quay lại phỏng vấn theo lối phỏng viên báo Bông Pháp:

— Phải chăng đó là một ông nghị?

Tức thì ngựa hí lên một tiếng như một tiếng cười dài mãi không hết.

Tứ Lý

Ông nghị di chợ phiên

(Lời một ông dân biều « định dù »)

NĂM nay, nhờ trời — và nhờ nhà nước — hối đồng thường niên viện dân biều lại trùng vào mấy ngày mở chợ phiên ở vườn Bách thú.

Ngày voi nhất là ngày thứ bảy. Minh đang ước rằng hôm ấy phải đến viện thi được tin nhà nước cho nghị — phúc lâm này thực là... hữu trùng lai.

Quái thục, sao lúc minh bước vào cửa chợ phiên, các cô gái Hà thành chẳng ai thèm gần mè đay cho minh cả. Người khác, họ trốn tránh không được. Minh, minh không trốn tránh, cứ uốn mũi cái ngực ra và di thẳng đến mặt các cô ấy, mà các cô ấy lại... tránh minh.

May sao một ông bạn đồng viện đi tới bên cạnh. Ông này sang lâm. Ông ta được hai cô sản đến gần mè đay và cái hoa. Thấy minh, ông ta bắt tay cười. Cái cười và cái bắt tay ấy làm cho hai cô nhìn minh, lưỡng lự một chút, rồi cũng gần cho minh.

Bè cho thiên hạ biết tay, minh bỏ ra một đồng, và không thèm lấy lại tiền lẻ.

Từ lúc đó, họ đưa nhau đến gần và cái danh giá của minh cũn; được phục hưng. Rồi hết cái danh giá này đến cái danh giá kia kế tiếp nhau định ở trên ngực minh cho đến lúc minh bắt đầu thấy hối.

Kè chì những cái thích mắt mà minh trông thấy nhiều quá. Minh nhìn no, nhìn say mà vẫn còn muốn nhìn nữa.

Cụ tính: một đời mới được xem chợ phiên Hà-nội một lần. Mà lần này có lẽ là lần cuối cùng được lên Hà-nội. Khóa sau chưa chắc mình còn đủ « tài » — nghĩa là tiền — để ra. (Bà nghị nhà cũng nghĩ thế, một lần làm nghị đề mở máy mở mặt với làng xóm cũng đủ cho cả đời).

Ồ, sao các quý phu nhân tử-tế thế? Họ hầu hạ người Annam đến uống nước ở hàng của họ, khiêm tốn nhanh nhẹn và lễ phép quá chừng.

Chưa bao giờ minh được cái danh giá ấy, nên lúc uống nước ở hàng Ber... Ber... Ber... (khó nhớ quá!)... Ber... la... la, minh muốn hạch xách rõ nhiều cho ra oai quan nghị: phiến mít nối minh không biết tiếng tây. Minh có ý nhìn xem có ai chú ý đến minh không. Một người đem may ảnh nhằm chỗ minh ngồi, rồi bẩm. Hoài của, lúc ấy bà dâm hấu nước đã đi ròi.

Suốt từ trưa đến chiều, người đi kèn không lúc nào ngớt. Họ chen chúc nhau dữ quá lâm minh cứ phải giữ mãi cho đời giài ban bêng loáng của minh.

Nhưng tất cả mọi cái vui tai là mắt trong chòi phiên không chỗ nào minh nhớ kỹ bằng cái sống bạc ở gần lối ra.

Trong sòng dù mọi thứ: lô tôm, phán thán, súc sắc, súc đĩa. Mấy khi lên Hà-nội được một phen tự nhiên cờ bạc trước mặt (và mũi) các thây mặt-thám. Nhung thây này đứng hầm hẽ một chỗ, muốn lâm, nhưng đánh thù thủ chẳng bắt được người nào.

Vũ-dinh-Dù

LÊTA chép gần đúng nguyên văn

PHÒNG VĒ = KIỀU NHA

NGUYỄN BÁ CHÍ

Kiến - trúc - sư

HANOI — n° 61, Rue de Takou
HAIPHONG — n° 82 Ae O' d'Endhal

Une silhouette élégante
s'acquiert
chez

VAN PHUC tailleur

Diplômé de coupe à Paris
avec Félicitation du jury
70c, Rue Jules Ferry Hanoi

Arrivage:
WEIBACH, VORMUS, GOLDAR TREC CATS.

BÚC THƯ NGGÌ VIÊN

Hanoi, ngày 10 tháng 11

Bà nghị.
Nay tôi có
mấy nhời gửi
về thăm bà
cùng cả nhà
Ninh An. Bà
danh hể lên
đến Hà-nội
thì viết thư
về cho bà biết
nghay. Nhưng việc viện nam nay
hận hưu lâm, chả có lúc nào rồi.
Mãi nay việc tam tam yên, tôi mới
viết được thư cho bà.

Bà tính vừa từ trên toa xe hỏa
hạng nhất bước xuống, người ta
đã đến đón rước rồi lôi đi dự
tiệc. Tôi chả nói cho bà biết tên
người ấy đâu, sợ đàn bà bếp sép
rồi tôi mang điệu.

Chén xong rồi xuống cỗ đầu
Khâm thiêng. Bà đứng ghen vô lý
nhé. Minh làm nên quan nghị thi
cũng phải biết ăn biêt chơi một tí.
Đây là xem ông nghị Luân ông
ý già hơn tôi đến mươi tuổi, thế
mà ông ấy cũng bắt buộc phải ăn
chơi đấy, nào cao ráng trắng, nào
ăn mặc tây, nào học nhảy đầm.

Ô, nhảy đầm, bảy giờ thì ở Hà-
nội ai ai cũng biết nhảy đầm, bà a
Nhà chí đốc Sao, nam ngoái tôi
đến, nghĩa là người ta mời tôi đến,
hì còn hát còn xướng, chứ năm
nay thì chả có mỗi một thứ nhảy.
Trông hay quá, mà rõ quá, bà a.
Nhất ngâm ông Luân phục phịch
đom một cỗ bé nhỏ xinh xắn, ăn
mặc lòe loẹt mà quay, mà uốn eo
bước lên bước xuống thì thành
công không nhịn cười được. Hắn
bà cũng thừa hiểu rằng chả khi
nào tôi lại chịu chơi cái trò thương
luân bại lý ấy. Minh phải nhớ rằng
minh là quan nghị thay quyền nhà
nước để bảo ban dân trong mấy
phủ huyện chứ có phải bê nhô
gi đâu.

Nhất là năm nay minh lại được
nhà nước trọng vọng một cách đặc
biệt. Bà có biết nhà nước đón tiếp
chúng tôi long trọng đến bức náo
không? Nhà nước mở chợ phiên ra
cho chúng tôi xem.

Giri o! chợ phiên Hà-nội to
lầm, đẹp lầm, nhiều trò lừa lầm. Có

hàng vạn người đến họp. Nhưng
họ đều phải chờ quan Thống với
các quan nghị đến trước đã, rồi
mới được theo vào sau. Đấy, bà
coi, người ta quý minh như giới!
Ông thượng tinh minh thử lò rò
đến chợ phiên xem có phải vào sau
minh không nào!

Tôi cùng quan Thống với cả
quản Toàn quyền di quanh một
vòng chợ phiên. Đến một hàng
nước có các cô gái quê xinh xẻo
bung cõi giàu ra mòn. Tôi vào hàng
hút một điếu thuốc lào, quan Thống
cũng bắt chước hút một điếu, rồi
cười bao tôi: « thuốc kha đấy chứ! »

Rồi chúng tôi lên đồng thiên
thai thăm các cõi Lô. Chả hiểu
sao người ta lại gọi những cô ấy là
cõi Lô, ý chừng người ta hiểu ngầm
câu: « cõi lô cõi lắc ». Họ cũng khá
đẹp, nhưng ăn mặc lố lăng quá; già
gọi là cõi « lố » thì phải.

Thế là viện nghỉ hai ngày rưỡi
để di xem chợ phiên. Mãi thứ hai
mới lại họp. Nhưng được cái bao
nhieu việc cần, đã làm xong cả từ
hôm thứ năm trước rồi, như bao
nghị trưởng, phó nghị trưởng với
các chức vị khác trong viện. Thành
thử giờ minh đến viện cũng chả
có việc gì mà làm nữa. Nghe họ
bàn suông lâm cung chán.

Như sáng hôm thứ hai, viện bàn
về đề điểm, làm tôi suýt buồn ngủ.
Người thì bàn phá đẽ, người thì
bàn cứ đẽ đẽ. Bà tính ruộng của
nhà ta ở vùng bè thì dù phá đẽ
hay đẽ cũng chẳng lụt được.
phỏng có hại có lợi gì mà bàn cho
mỗi miếng.

Về việc học, việc y tế cũng vậy.
Chỉ có sáng hôm nay bàn về thuế
thân là kịch liệt. Ông Đô-thúc-
Phách nói cũng nghe được. Ông ấy
cãi bướng đáo đẽ. Mái cãi là phải.
Đánh thuế đánh má thi cũng phải
vìa vìa, còn đẽ cho người ta làm
người ta ăn nứa chứ!

Thôi, thư sau tôi sẽ viết dài hơn.
Bảy giờ thì tôi còn bận ra viện.
Chiều hôm nay bàn về những đơn
thỉnh cầu, sê vui lầm. Tôi đã làm
đơn thỉnh cầu rồi. Bà cứ yên lòng,
thế nǎo sang năm con đường từ
làng ta ra tỉnh cũng sẽ được nhà
nước rải dà.

NHỊ LINH

CẨM NANG

(Tiếp theo trang 955)

H — Thế rồi làm gì cho đến
ngày viện họp?Đ — Thế rồi không làm gì cả,
nhưng muốn cho công bằng,
phải nói rằng ông sở-dĩ không
làm việc gì cả là bởi không có
việc gì mà làm.H — Việc trước nhất của ông
nghị khi lên tới Hà-nội là việc gì?Đ — Là việc di trình giấy để
lấy tiền phụ cấp, nghe ngóng để
xem khóa này ai ra làm viện
trưởng, để định sẵn cái kế hoạch
hành động và cái phương châm
xử thế của mình.H — Buổi sáng hôm viện họp
đến đẽ làm gì?Đ — Đề gân gùi các quý quan,
để nghe quan Thống diễn thuyết,
để các nhà báo chụp hình và cốt
nhất đẽ tỏ ra minh châm chỉ
làm việc nước.

H — Công việc ông nghị có gì?

Đ — Công việc ông nghị là có
mặt ở viện, có bỏ phiếu bầu, có
đứng lên rồi lại ngồi xuống, có
môn nói rồi lại thôi.

H — Còn gì nữa?

Đ — Còn bầu ông nghị trưởng,
bầu ông phó nghị trưởng, bầu
ông đại biểu di đại hội đồng
kinh-tế, bầu ban thường trực,
bầu các tiêu ban; còn ngáp dài,
còn ngủ gật, còn vươn vai và
còn ruỗi chân.H — Ăn nói trong viện phải
thế nào?Đ — Phải « bầm quan đồng
ly », « thura ông nghị trưởng »
« trình các bạn đồng viện »;
phải nói: « tôi xin nói », « tôi
xin cù », « tôi xin ứng cử », « tôi
xin giới thiệu ».

H — Quan đồng lý làm gi?

Đ — Quan đồng lý dậy rằng...

H — Ông viện trưởng làm gi?

Đ — Ông viện trưởng bão
rằng...H — Trong 8 ngày viện họp ông
nghị làm gi?Đ — Chất vấn đẽ quan chính
phủ trả lời, bàn cãi đẽ cho có
chuyện, vấn đẽ này, vấn đẽ khác
đẽ cho quan trọng, việc nọ việc

kia đẽ cho liên miên.

H — Còn làm gi nữa?

Đ — Còn thỉnh cầu, thỉnh cầu
và thỉnh cầu.H — Hôm thứ 8 viện họp đẽ
lâm gi?Đ — Hôm thứ 8 viện họp đẽ
giải tán.H — Cảm tưởng ông nghị lúc
bấy giờ thế nào?Đ — Cảm tưởng ông nghị bấy
giờ là một cái cảm tưởng rất lạc
quan. Ông có cái tự kiêu của
người đã làm xong việc nước,
cái tự hào của người đã giúp ích
dân den, cái khoan khoái của
người đã làm xong bồn phán,
cái mãn nguyện của người đã dù
ăn chơi và cái sung sướng khi
thấy món tiền phụ cấp còn
nguyên vẹn.H — Trên chuyến tàu về, ông
nghị nghĩ ngợi gì?Đ — Trên chuyến tàu về, ông
nghị không nghĩ ngợi gì cả, vì
ông còn bận ngủ. Tám ngày làm
việc nước việc dân đã khiến cho
ông không được chợp mắt ti
não.H — Về đến nhà, ông nghị làm
gi?Đ — Về đến nhà, ông nghị sơ
vợ, dỗ con, quát dậy tờ, mắng
người vay nợ, uống rượu ty và
ăn thịt bò tái chấm tương.CẨM NANG CỦA ÔNG
NGHỊ CHÍNH PHỦ BIỂU

H — Ông ra nghị viện làm gi?

Đ — Tôi có ra đây, chính phủ
cứ tôi ra đây.

H — Ông đến viêt làm gi?

Đ — Tôi có đến đây, người ta
bảo tôi đến đây.H — Quyền hạn ông có nhũng
gi?Đ — Quyền hạn của tôi là
không được chất vấn, không
được tranh luận, không
được ý chính phủ.

H — Thế ông được nhũng gi?

Đ — Được nghe diễn thuyết,
được dự tiệc, được mè day, kim
khánh.

H — Châm ngôn của ông là gi?

Đ — Châm ngôn của tôi là:
bảo sao nghe vậy, mười tám
cũng ừ, mười tư cũng gật.

Thạch Lam

PHUC-LƠ'II

AVENUE PAUL DOUMER, HAIPHONG

Articles de Nouveauté
Chapellerie, Parfumerie
Lunetterie — Cravates
Chapeaux Feutres

SACS

POUR DAMES & DEMOISELLES

Các Ngài mua buôn hay mua lẻ các thứ pull'over,
maillot, chemisette v. v., xin dỏi cho được áo
có dấu hiệu CéCé máy thật là hàng tốt vì những áo
CéCé làm tại chính hiệu dệt CỤ CHUNG, một
hiệu có tiếng là làm hàng kĩ và lót

CỤ CHUNG

100, Rue du Coton — HANOI

ĐỒNG BỆNH

HÀI KỊCH BA HỒI MỘT CẢNH của KHÁI-HƯNG

(Tiếp theo và kết)

LỚP VII

Thêm Lan

LAN, khóc nức chảy với vài
lạy bác a. Bác cứu con với, bác
cứu chúng con với!

HƯƠNG, kinh hoàng — Cái gì thế,
em?

LAN — Bác có cách nào cứu giúp
chúng con...

ÔNG ĐÁN mỉm cười gượng — Có
diều gì thế, chị Lan?

LAN, liếc nhìn Hương — Thưa
bác..

HƯƠNG — Có diều gì thế, Lan?
LAN — Thầy em không bằng
lòng...

HƯƠNG, cười — Tưởng cái gì!
(Ông Đán và Lan cù gối mắt nhìn
Hương) Nếu chỉ có thể thì không
cần, Lan a.

LAN — Chỉ có thể?

ÔNG ĐÁN — Chỉ có thể?

HƯƠNG — Anh vừa nói với thầy
anh xong, rằng nếu bác không bằng
lòng ngày ấy thì mình chọn ngày
khác?

LAN và ÔNG ĐÁN — Chọn ngày
khác.

HƯƠNG — Vâng, chọn ngày khác.

LAN — Chiều thầy? Thế ra anh
không yêu em nữa?

HƯƠNG, cười — Em rõ lân thẫn!...
Em không thích kéo dài cái thời kỳ
fiançailles ra ư?

LAN, ngơ ngác — Thời kỳ fiançailles? Thế ra Hương chưa hiểu gi

BÀ ĐÁN — Hừ! Chẳng có lý nào
bác ấy trẻ con đến thế. Đề tôi lại
chơi dỗng bác nghị tôi hỏi xem
chủ lì!

ÔNG ĐÁN, vung vằng — Còn hỏi
gi nữa! Hồi thăm xấu mặt.

BÀ ĐÁN — Được, ông cứ đe mặc
tôi. Phải hỏi cho ra nhẽ chứ người
ta làm thế nào minh cũng cúi đầu
mà chịu hay sao?

ÔNG ĐÁN, thở dài — Thôi, tôi
xin bà đừng lý sự nữa! (đá nhăng
mảnh lợ sít vỡ).

BÀ ĐÁN — Ô hay! Ông câu gi với
tôi?

ÔNG ĐÁN — Tôi câu dây (ném
chén). Tôi câu dây (ném dây). Tôi
câu dây, bà biết chưa? (ném chén).

BÀ ĐÁN — Ô hay! ô hay!... Thôi,
ông này điện thoại rồi.

Bà Đán ra

LỚP VI

ÔNG ĐÁN rời HƯƠNG

ÔNG ĐÁN, chắp tay sau lưng nện
trước đi lại lại trong phòng — Hừ!

nhanh nhẹn thế thái! (dừng lại suy
nhĩ). Hay ông ấy chưa khỏi hồn.
Ü, có lẽ lúc đó, ông ta lên cơn
diễn (lại di).

Hương vào

HƯƠNG, tươi cười — Bầm thây
Lan nói cũng bằng lòng ngày ấy
(Ông Đán dừng lại trên trán nhìn
Hương). Vậy chỉ còn đúng hai tuần
lẽ nữa thôi.

ÔNG ĐÁN, cười chua chát — Nhưng
bác nghị lại không bằng lòng.

HƯƠNG — Không sao.

ÔNG ĐÁN, trợn mắt nhìn con lồ
về kính ngạc — Không sao?

HƯƠNG — Vâng, không hề gì.
Bác nghị đã bảo chúng con rằng
chúng con và thày me chọn ngày
nào thì hai bác cũng bằng lòng
ngày ấy. Bầm, bác nghị chiều Lan
lắm a.

ÔNG ĐÁN — Bác nghị bảo máy
bao giờ thế?

HƯƠNG — Bầm thây, mới hôm
qua a.

ÔNG ĐÁN, cười — Ha ha ha! Thế

thi bác ấy không bằng lòng nữa
đâu, hôm nay bác ấy không bằng
lòng nữa.

HƯƠNG — Bầm cũng không hề gì
ÔNG ĐÁN, trợn mắt — Không hề
gi? Mày bảo không hề gì à?

HƯƠNG — Vâng, bác nghị chẳng
bằng lòng thì chọn ngày khác.

ÔNG ĐÁN thét — Chọn người khác
Giời ơi! thế ra mày chỉ nghĩ đến
mày thôi. Không lấy người này, mày
lấy người khác, phải không? (Hương
ngó ngạc không hiểu) Mày
phải biết tao tổn công, tổn sức, bầy
mưu, lập mưu khôn biết bao
mới hỏi được con bác nghị cho
mày. Chỉ vì.. Giời ơi! chỉ vì..
Bây giờ mày chỉ nghĩ đến mày, mày
không cần gì đến tao nữa, phải
không? Tao có bị khinh kiệt tài
sản, cái mồ của tao có bị tịch biên,
diều đó mày có kẽ vào đâu... Bây
giờ mày là ông cử rồi...

HƯƠNG, sợ hãi — Ô hay! bầm
thây...

ÔNG ĐÁN — thi lấy đâu không
đắt vợ. Nhưng mày phải biết tao
không nuôi cho mày ăn học, tao
không...

HƯƠNG — Ô hay, sao thây...

ÔNG ĐÁN — Tao không cho mày
sang du học bên Pháp thì mày đồ
sao được cái bằng cử nhân? Bây
giờ mày làm nên mày định... khinh
tao.

HƯƠNG — Ô hay, bầm thây, con
có dám nói gì đâu?

Lan vào

PÉTROMAX RAPID

N° 827 — 200 Bougies,
1 litre dầu đổi đèn 18 giờ

N° 829 — 200 Bougies,
1 litre dầu đổi đèn 12 giờ

N° 828 — 100 Bougies
1 litre dầu đổi đèn 10 giờ

Đèn MANCHON kiểu mới rất tinh

Mới phát minh tại bên ĐỨC

PÉTROMAX - RAPID N° 827 - 828 - 829

SỐNG BẰNG DẦU LÚA

Đốt bằng dầu lửa,

Không cần phải dùng alcohol mà sống như mấy kiền đèn xưa. Cách đốt rất mau chóng le láng, mỗi lần đốt, dù có sẵn đồng hồ, coi theo số mà bơm cho tới đung cửu, khi bơm sáng, mở khóa nút ống hơi, chích cây nến và chờ si hơi là ngọn lửa bắt sống lâu một cách rất mạnh, không đầy môi phu đồng hồ là đã có đủ sức nóng, tắt thì mở khóa dầu là tự nhiên ngọn lửa đèn manchon bắt cháy sáng ngay. Chỉ trong một phút đồng hồ là đốt song cầy đèn một cách mau lẹ, không sợ chực tắt khói khàn điều gì cả. Thật là một kiền đèn vô cùng tiện lợi, chẳng còn thứ nào sánh kịp. PÉTROMAX RAPID là một kiỀn đèn rất lịch sự chắc chắn, máy móc đơn sơ, giản dị, không hao

đau chua đắng mua giờ, ai sài rồi cũng đều khen ngợi và cùng

Chuyên mua bán đèn manchon và đồ phụ tùng các hiệu đèn, v.v.

N° 29 Bd Tông Đốc Phương CHOLON. Cochinchine

Établissements ĐẠI - ÍCH

sốt cả. Thầy em không bằng lòng
cho chúng ta lấy nhau kia mà!

Hương tái người, suýt ngất,
phải ngồi với xuống ghế.
ÔNG ĐÀN, nhai Hương — Không
sao ! không hề gì.

LAN — Bác thương chúng con.
Thầy cứu chúng con. Chúng con
không thể không lấy nhau được.

ÔNG ĐÀN, mím cười — Thế à?
(sé gót) Nếu vậy, đè rồi... (Thong
thả mở cửa ra phô)

LỐP VIII

HƯƠNG, LAN

Hương và Lan nhìn
nhau hồi lâu, yên lặng.

LAN, thở dài — Em chết mất.

HƯƠNG, thở dài — Anh cũng vậy.
hai người lại yên lặng nhìn nhau.

LAN, thong thả — Em lo lám, anh à.

HƯƠNG — Anh cũng thế.

LAN — Ngay ban nay em đã nghĩ
đến điều ấy... Anh à, thầy em sang
đây, đưa tiền cho thằng Súng đi
mua thuốc, rồi ngồi chờ... Vậy
trong lúc chúng ta nói chuyện...

HƯƠNG, sợ hãi — Trời ơi ! chết
chưa ! trong lúc anh thuật câu
chuyện bí-mật...

LAN — Chính thế.

HƯƠNG — Có lẽ bác nghe thấy
cả rồi.

LAN — Em cũng tưởng thế...

HƯƠNG — Nhưng lúc bấy giờ bác
ngồi chỗ nào ?

LAN — Nào em biết ! Thi em cũng
đoán thế.

Một phút yên lặng.

LAN, đứng dậy — Thôi, em về.

HƯƠNG, buôn rầu — Vậy em định
sao ?

LAN — Em định chết.

HƯƠNG, cầm động — Nhưng bác
bảo em sao ?

LAN — Thầy em bảo em không
thể lấy anh được. Em khóc, em kêu
van, thầy em cũng mặc. Mẹ em nói
hộ, thầy em cũng mặc. Em vội vàng
chạy ngay sang đây... Không biết bác
nói thi thầy em có chuyện lòng
không ?

HƯƠNG, ngâm nghĩ — Hay bác
vẫn chưa khỏi bệnh neurasthène ?

LAN — Không phải. Thầy em thực
khỏi rồi. (say nghĩ) Em chỉ ngò
thầy em đã nghe lầm được câu
chuyện bí-mật của anh.

HƯƠNG — Hay chúng ta cùng
đến tha thiết, khăn khoản kêu van
xem thầy có nghĩ lại mà thương
không ?

LAN — Thứ xem. Thầy em cương
quyết lắm cơ đấy.. Nhưng được,
cứ thử xem.

HƯƠNG — Vậy đi nhé ? (gọi)
Súng !

Sáng vào.

LỐP IX

Thêm SUNG

SUNG — Dạ.

HƯƠNG — Trông nhà nhé !

SUNG — Vâng.

LAN — Ban nay, lúc anh đi mua
thuốc..

HƯƠNG — Thị cụ nghĩ ngồi chờ
ở đây ?

SUNG — Vâng.

HƯƠNG — Thế lúc mua thuốc
về ?

SUNG — Bầm.. thi cậu với tôi
ngồi nói chuyện ở đây.

HƯƠNG — Lúc ấy cụ nghĩ
dâu ?

SUNG — Bầm, con cũng không
biết.

HƯƠNG — Lúc chúng tao đi rồi
thì mày có thấy cụ ở đây không ?

SUNG — Bầm có.

LAN, sợ hãi, kêu rú lên — Có ?

SUNG — Bầm vắng, có. Một lát
sau cơ. Vì lúc cụ về, con mới nghe
thấy hai cụ nói chuyện, rồi cụ nhà
đập lợ, đập chõe...

HƯƠNG — Thôi, ditch rồi ! (với
vàng cung Lan mở cửa ra phô).

Hương, Lan ra.

LỐP X

Thêm SUNG rồi ÔNG ĐÀN

SUNG, ngáp người nhìn theo —
Quái, dễ thường... điện cả chàng ?
Lại động mồ, động mả gi đây hồn
thôi.. Ông bà mà không lè bái,
không chạy đất chạy cát thì còn
là không yên.

Ông Đàn ở ngoài vè ăng
mạnh cửa di vào. Đầu
ông không mũ, tóc rối
tung, hai mắt đỏ hoe,
quần áo nát và lấm...

ONG ĐÀN, thét — Ai đấy ?

SUNG — Giời ơi ! ông lại làm sao
thế này ?

ONG ĐÀN, di di lại lại, cười the
thé — Súng ! tao lại vừa nghĩ ra
một mưu khác rồi. Thần tình lầm !
thần tình lầm ! thần tình lầm cơ,
mày à. Ha ha ha ! chuyện này thi
ông ta thế nào cũng mắc. Mày có
tin rằng ông ta mắc không ?

SUNG, sợ hãi — Bầm, có à.

ÔNG ĐÀN — Bà đâu ?

SUNG — Bầm ông, bà con dê
sang cụ nghĩ.

ÔNG ĐÀN — Vậy đi tìm bà về
ngay, nói có việc cần làm nhé.

SUNG — Vâng a. (di ra phía cửa)

ÔNG ĐÀN — Súng ! thần tình
lầm, mày a. Tao không ngờ... Mưu
này thi thành công mắc. Thôi, mày
đi.

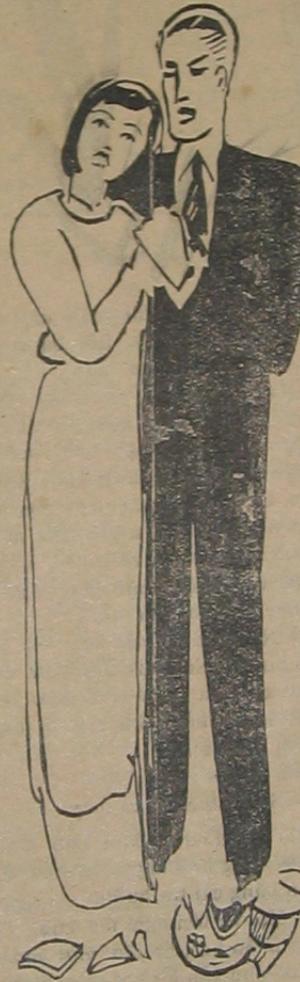
SUNG — Vâng.

Sáng vào

LỐP XI

Ông Đàn, rồi THỰC

ÔNG ĐÀN, bước mạnh — Thánh
cung phải mắc... Có chạy đi dâng
giới ! mưu này mà thành thi chỉ
mai xong.. Mai trả hết công nợ
cũng nên.. Ha ha ha ! (gọi)
Hương ! Hương ! Hương đâu ?

THỰC, chay vào — Bầm ông, cậu
con không có nhà a.

ÔNG ĐÀN — Thực !

THỰC — Da.

ÔNG ĐÀN — Tao nghĩ ra một
mưu thần tình lầm, Tbé náo ông
ta cũng mắc. Có chạy đi dâng giới
cho thoát. Nhưng bà đi đâu ? Sao
mãi không thấy về ? Đi tìm bà về
ngay cho tao.

THỰC — Vâng.

Thực ra.

LỐP XII

Ông Đàn rồi Bà Đàn

ÔNG ĐÀN, vẫn bước mạnh di lại
trong phòng — Sướng quá ! Rõ tự
nhìn mình nghĩ ngay ra được... Có
chạy dâng giới cho thoát, bác nghĩ
a.

Bà Đàn chạy với vào.

BÀ ĐÀN — Ông, ông sao thế ? Bác
ngồi bác ấy đưa ông đây mà !

ÔNG ĐÀN, dừng dừng lại, ngăn
người ra — Đua ? Đua gi ?

BÀ ĐÀN — Tôi vừa ở dâng bác
ngồi về. Bác ấy bảo bác ấy đưa ông
một tí thế thôi,

ÔNG ĐÀN — Giới ơi ! đưa cái gì
mới được chứ ?

BÀ ĐÀN — Bác ấy bảo bác ấy
không bằng lòng gả cái Lan cho
thằng cù nhà ta.

ÔNG ĐÀN — Ủ ! thế mà bà cho là
đua đấy ?

BÀ ĐÀN — Nhưng bác ấy bằng
lòng gả kia mà. Cả bác giài,
bác gái, với thằng Hương, cái
Lan sắp đến cả dây bảy giờ..
Tôi cưới thất cả ruột vì câu
chuyện.

ÔNG ĐÀN, ngây người ra — Thế
ra mưu của tôi không dùng đến à ?

BÀ ĐÀN, ngo ngác — Mưu gi ?

ÔNG ĐÀN — Bác nghĩ khẩ ố thực !
(say nghĩ) Giới ơi ! thế này thi tôi
đến chết mất (với cái lợ ném xuồng
đá) giới ơi ! họ đồng lòng với nhau,
họ phản tôi, họ trêu tức cho tôi
chết, giới ơi là giới !

BÀ ĐÀN — Giời ơi !

ÔNG ĐÀN, vớ cái lợ khác đập —
Trêu tức này !

Ông Vển, Hương, Lan,

Thực, Sung cùng kéo
vào, trong khi Ông Đàn

vẫn đập.

Màn hạ thực mau

HẾT

Khái-Hưng

SÂM NHUNG BÁCH BỘ

Dân ông tình khi loảng, dương sự kém, dân bà kinh nguyệt không đều, máu sấu, là những hiện trạng của sự suy nhược trong thân thể mà nguyên nhân là tại thân hu và bộ máy sinh dục có bệnh, nên dân bà thi thoảng siccus không sinh ra được noãn-châu để khai thông kinh huyết, dân ông thì dịch hoản không cuổ tạo ra được tinh khí (dương không cường), nên dân bà có vú bắc học tìm ra phép tiếp hạch của loài vật cài lão hoàn đồng cho người ta. Paracelsus Sâm nhung bách bộ của nhà thuốc HỒNG KHÈ này lấy tinh chất ở sinh-dục-hạch của các loài vật rất mạnh chế luyện với sâm nhung và các vị thuốc linh nghiệm, nên uống vào nó dân ngày đến bộ máy sinh-dục của người ta làm cho trẻ lại khỏe ra như người được tiếp hạch. Dân ông thì trắng dương và tinh khí đặc, dân bà điều kinh và huyết (tổ khôi) được tất cả các bệnh do thân hư mà sinh ra khỏi được các bệnh bởi kinh nguyệt bất điều mà có. Thật là một thứ thuốc bổ xưa nay chưa từng có. Thuốc bổ ngày kiến hiệu ngày có thể trông thấy được, vì chỉ dùng hết một hộp đã thấy tinh đặc và kiên, huyết tốt và kinh điều ấm ngọt miếng, ngũ yến đặc và tinh thần minh mẫn sáng khải lá thường.

Mỗi hộp giá 1p.00. Dân ông dùng thứ bao sáp vàng ; dân bà dùng thứ bao sáp trắng, cách dùng thuốc cỏ nói rõ trong đơn ở hộp thuốc.

THUỐC LẬU HỒNG-KHÈ SỐ 30

Vì di lại với người có bệnh lâu bị lỵ. Cố kinh tái minh rượu say quá, nhọc mệt quá, hay là tại người dân bà có bệnh kinh hư, có kinh nguyệt mà mình mắc bệnh đau lỵ, ở trong đường tiêu tiêu có mủ chảy ra, có người đi tiêu tức buốt, có người bị sưng lên, có khí ra máu nữa, lại có người không sao cả, chỉ thấy có tí mủ chảy ra, không cứ mới mắc bay đã lâu dùng thuốc lậu Hồng-Khè số 30 đều khỏi cả, nhẹ chỉ vài hộp là khỏi rứt. Thuốc dễ uống không công phật, dễ làm việc như thường.

Bệnh giang-mai, phái lỗ phát ngoài, đau sưng rát thịt, ủ tai mờ mắt phát may ra mào gà hoa khế uống thuốc giang-mai Hồng-Khè số 14 nhẹ chỉ 2 hộp khỏi hẳn.

Bệnh dù nguy hiểm đến đâu cũng có thể cải tử hối sinh được. Không hại sinh dục, không công phật, uống thuốc dễ làm việc như thường. Bị bệnh Hạ-cam (chancre mu), chỉ lở ở chỗ hiểm không thời, uống thuốc này càng mau khỏi. Mỗi hộp giá 0p60.

THOAT LY

TRUYỆN DÀI của KHÁI-HƯNG

(Tiếp theo)

TÍ HÃY mọi người yên lặng, vẻ mặt buồn rầu, bà y sĩ vội ngưng tiếng cười lại, tiếng cười réo như giòng suối chảy trong khe nùi dã.

Bà ta vốn rất thông minh thoảng hiểu ngay rằng mình đương đứng trước một sự đau đớn. Liền ghé tai thì thầm hỏi bà phủ:

— Sao thế?... Cái gì thế?

Bà kia cũng thi thăm đáp lại:

— Bà phán vừa bỏ mắt người con rě thứ hai,

— Chồng cô Hồng ấy chử gì?

— Chính phải đấy.

— Ô! tưởng gì!

Bà đốc lại vui vẻ cười tiếp. Bà chơi thân với bà phán nên việc gia-dinh bạn bà biết rõ như việc nhà. Hơn thế, mỗi khi bạn có điều gì khó xử với chồng, với con vẫn sang vấn kể bà, coi bà như quản sự vậy.

Bà là con một ông phủ về hưu, ăn chơi từ thuở trè, khi ấy bọn phụ nữ còn chưa dám coi thường dư luận, tuy là một thứ dư luận già cỗi, thiên lệch.

Mới mười tám tuổi, bà đã mạnh bạo vấn tóc trần, rẽ đường ngôi lêcb, cùng bạn trai đi rong ngoài phố. Thời mười lăm mươi sáu năm về trước, người ta cho thế là táo tợn lắm. Và người ta nha báo lên công kích bà trên hết các báo chí.

Ngày nay, trong câu chuyện thù tiếp, bà thường thản nhiên thuật

lại những bài đại luận đầy tư tưởng đạo-đức ấy. Rồi bà cười một cách rất ngạo mạn.

Bà có đủ các lối cười, tùy dịp, tùy trường hợp đem ra dùng, hoặc cười vui, hoặc cười buồn, hoặc cười an ủi, hoặc cười trêu tức. Lần này thi cái cười của bà rất mỉa mai, như muốn bảo mọi người: « rõ khéo rõ trò hè! »

Bà tiếp luôn một câu để giải nghĩa cái cười của mình:

— Nô chết thi mặc nó, việc gì mà buồn! Nô mới hỏi chứ dã cười xin đâu mà là rẽ là con. Nô chết dã có thằng khác giỏi gấp mười đến hỏi.

Rồi bà gọi:

— Suru, chia bài ra mày!

Rồi bà lại cười, làm cho mọi người cũng lơ đãng cười theo và quên bẵng cái tin buồn.

— Mời bà lớn ngồi lên cho.

Bà phán hai, ba lần mời mọc mà bà phủ vẫn không chịu bước lên sập, nói xin ngồi ghế cho đỡ mệt. Bà phủ là con nhà thế phiệt, lấy chồng con nhà giòng dõi nên bà đã quen với cái lẽ phép quá cầu nệ dù khi đối đãi những người ngang hàng hay bê dưới.

Tuy thế mà bà ta vẫn hách, cái hách đích lè lối của một bậc mạnh phụ. Hồi ông phán Trinh mới dời về Ninh Giang, bà khinh bỉ bà phán là lẽ mọn, không thêm dì lại chơi bời, với ông phủ khuyên thế nào cũng không được. Bà bảo chồng:

— Đến vờ lẽ ông tuẫn tối còn chả thêm chơi với nứa là vợ lẽ ông phán.

Nhưng sau thấy nhiều sự rất khó chịu xảy ra cho bà và cho chồng bà, bà phải tự hả làm quen với người đàn bà đáng ghét ấy vậy.

Bà phán đi đâu cũng kẽ xấu bà, và chồng bà. Có khi bà ta bỏ hẳn ra một ngày để đi rảo rác khắp các nơi một tin đồn phao về những việc không hay mới xảy ra trong nhà bà phủ. Bà này cũng đáo dè lâm, nghe người ta thuật lại, chỉ cười và nói nhiec gửi lại:

— Các bà tinh, bụng vợ lẽ vợ mọn, vợ theo vợ dòi thì họ còn tra sao được tôi. Những cô hầu của cụ tôi cũng vậy, các cô ấy ghét tôi lắm.

Bà cười xào nói tiếp:

— Ghét nhưng mà sợ.

Không biết bà phán Trinh có sợ bà không, nhưng chẳng bao lâu thì chính bà phải sợ bà ta. Bà ta xui xiêm chồng, bắt ép chồng nói xấu ông phủ với ông đại lý mà bà biết là một người rất đa ngã và rất thích ăn lè.. Ông phán nghe theo, rồi thuật lại với ông đại một câu phản nàn hồn xược của ông phủ. Ông đại báo thù lại liền, và lờ tiếng cự ông phủ ở trước mặt dân sự đông đúc.

Một chuyện nhỏ mọn ấy đủ khiến bà phủ hiểu rõ tình thế gay go và nhanh nhẹn hạ cờ hàng. Ngay chiều hôm ấy, bà đến chơi nhà bà phán, rồi đánh tò tòm cho tới hai giờ sáng. Sự giao du của hai nhà dã bắt đầu và chẳng bao lâu trở nên mệt thiết, mệt thiết đến nỗi nhiều người ở Ninh Giang đồn rằng bà phủ sắp hồi cõ Lan cho cậu hai, sinh viên lớp nhất trường trung học Pháp.

— Thế nào, bà lớn nhất định

ngồi ghế? Vậy tôi xin vỗ phép hai bà với hai ngài nhé.

Vừa nói, bà dốc vừa cúi xuống tháo quai dép rồi bước lên ngồi xếp bằng tựa lưng vào tủ chè:

— Còn ai ngồi sập nữa?

— Thôi, xin mời bà phán.

— Áy, ai lại thế, tiền khách hận chủ chửi lị. Xin mời quan lớn!

— Thị xin vâng.

Bà phủ đứng dậy dòi chỗ với bà phán, và nói:

— Vợ chồng ngồi liền cánh nhau không tiện.

— Vẽ. Để thông lưng được dấy mà sợ!... Hay bà dòi với ông chủ xã Xé? Phải dấy, dè ông ấy ngồi dưới cánh tôi, tôi chén cho không có ông ấy ù dữ quá.

— Chà! bà dòi thì cũng chẳng kém gì bà! Vâng thì dòi.

Ông chủ giây thép bê vê, di lắc la lắc lư, cái mặt núng nính nhung thịt. Ông béo lâm, nên ở Ninh-Giang người ta thường gọi đứa ông là ông chủ « Xã-Xé ». Những kẻ ghét ông, lại gọi ông là ông chủ « lợn ý » nữa.

Tuy thế, mà người ta vẫn sợ ông, coi ông như một ông thanh tra mặt thám vậy. Thực ra, người ta chỉ biết rõ có một điều: ông chơi thân với quan đại lâm, chẳng ngày nào không vài lần gọi điện thoại vào tòa, và chẳng mấy chū nhật không đến chơi nhà riêng quan đại.

Có tin đồn khắp Ninh-Giang rằng ông ta thường bóc thư ra xem để tìm những kẻ phản đối chính phủ mà ghi tên vào « sô đen », rằng cái bảng thống kê ấy đã dài lâm rồi và ít ai ở hạt Ninh-Giang là không dính líu vào đó. (Còn nữa)

Khái-Hưng

Đất bán chia từng lô tùy người mua.

5054 m² đất cao ở giữa hai con đường số 155 và 165 gần (Institut Pasteur).

790 m² đất cao ở con đường 155 trước vườn hoa.

1500 m² đất hồ ở giữa hai con đường Mon grand và 170.

Đòn diền 500 m² có núi đá bao bọc nuôi trâu bò rất kin (ở cánh Ninh-Binh 10 cây số).

Hỏi tại: VĂN-HOA 8 phố Hàng Ngang Hanoi
Me DEROCHE Quận - Lý văn khế
3 phố Trường Thi Hanoi
Mr THÀN 90 phố LÊ-LỢI Hanoi.

ÔNG NGHỊ và CÁI BÓNG

Khi đi dự tiệc

Khi vào cỗ đầu

Và khi vào viện

TIN VẶT VĂNH

BÊN PHÁP, mỗi khi trong viện
sồi nỗi tranh biện, người ta
gọi viện sồi rết.

Bên ta không bao giờ thế.

Viện không sồi

Chỉ rết thôi.

Tôi đang ngồi ở chỗ rảnh riêng
cho các nhà báo trong... trong...
trong... Nghị viện.

Trước mặt tôi là các ông nghị.
« Bằng xương và bằng thịt », như
lời nói của lão.

Có dù các chàng có dè chừng rõ
diều ấy.

Vậy mà tôi không tin.

Nghị viện ? Viện dân biểu ? Cái
lớp học trò kia ấy à ?
Chỉ nói ngoa thôi !

Bầu nghị trường.

Rồi bầu phó nghị trưởng.

Ôn áo, nhộn nhạo, chuông rung :
kịch liệt.

Lấy cái vẻ hoạt động ấy, cả đến
ông... dân-bán-vái-biều-Ích-Thành
cũng nganh đông nganh tây, nói, hỏi,
và đáp.

Con cóc mò mòm.

Cái hại tim vẫn :

* Hôm ấy tôi trông thấy Ích Thành
Một người vê mặt rất.. thông
minh.

Cho nên tôi chả dời nào thèm làm
thi sĩ.

— Ông Linh, ông Linh, ông Linh
đâu ! lên bờ phiền.

— Ông Linh !

— Ông Linh ơi ! Ông Linh ơi !
Có lẽ ông ta về rồi.

Khổng ! Ông ngủ ở một góc ; người
ta vừa đánh thức xong.

Bỏ bộ những bàn tay thủ vào bọc
kia ra ! hối các cụ chánh phó (lòng)
chỉ nhân dân đại biếu !

Ông Lê-Thân chính-phủ-biều Trần
trọng Kim, ngồi ở bàn đầu kia, bao
giờ cũng « vắng mặt » trong viện.

Đó là một cách nói.

Vì ông vẫn ở trong viện kia mà !

Lúc viện ồn ào nhất là lúc ông yên
lặng một cách chán chường. Ông giở
tờ báo Volonté ra đọc những quảng cáo.

Một vần dẽ quan trọng trong nghị
viện :

— Anh có biết tại sao ông Trần-
trọng Kim lại chủ thích và in cuốn
truyện Thúy Kiều không ?

— Vì tác giả « Nho giáo » yêu văn
chương Kiều.

— Không, vì ông Trần yêu... Kiều.
— ?

— Vì trong truyện Kiều, Kim Trọng,
là người yêu nàng Kiều. Trọng, Kim
chỉ là Kim Trọng lộn ngược.

Ông Bồ (chính-) phủ-ham có bộ râu
để làm việc Việt.

Ông ấy vaolt nó hoài. Vaolt theo
diệu valse quay cuồng, theo diệu
tango khiêu khích, hay theo diệu
fox, nhí nhảnh.

Tùy từng lúc ông uể oải hay sốt
sảng nghì vời.. dân dàn em.

Léta

Trinh thám (bá láp) trong viện

(Trích trong cuốn sổ tay của Lê Phong)

NHƯNG ô tô đồ chung quanh
nhà Khai Trí.

Lạ lầm. Sự hoạt động của
cái nhà lạnh lẽo âm thầm này
đáng dè cho người ta bén khoán.

Vết giày tôi thay in trên lối
vào phần nhiều là vết giày mới
mua. Giày quá hẹp của những bán
chân quá to : người đi giày có
những chân không quen và không
sống đáng với vật trang điểm nó.

Những báu chán dân biếu chư
gi ?

Khai Trí hôm nay là Nghị viện.

Hội quán Khai Trí có một cửa
vào và một công ra.

Không có cửa bí-mật.

Một phòng chính giữa lớn nhất
là nơi dùng làm đủ mọi việc từ
quan trọng đến tẹp nhẹp, theo thứ
tự sau này :

Sân nhảy đầm, phòng đón tiếp,
phòng diễn thuyết, quán chợ
phiên, diễm đánh tờ tôm, chò nhán
du của những con muỗi, con dán,
con chuột ban đêm, và nơi hội họp
của các ông nghị.

Bởi không có cửa bí-mật nên
tôi phải tìm ra một cửa bí-mật
vậy : cửa chính hội Khai Trí. Và
tôi vào.

Một luồng tiếng rì rầm ồn ào

đứa ra. Tai nhà trinh thám nghe
phân biệt được từng tí :

Tiếng búa bạc. Tiếng thở nặng
nhạc. Tiếng ngáp. Nhiều tiếng
ngáp.

Và tất cả có bến hàng tiếng
ngày chia ra như sau này :

a) Tiếng ngày kín đáo của người
nửa ngủ nửa thức (phát ra từ
hàng ghế thứ nhì trở xuống) ;

b) Tiếng ngày nghẹn ngào của
những ông nghị hậm hực ;

c) Tiếng ngày vờ vịt của những
ông không muốn nghe bạn đồng
viện nói những câu nhảm tai ;

d) Vá tiếng ngày bình tĩnh của
những ông au no, uống say.

Viện lúc ấy đang làm việc.
Ngày là có một vài ông đứng lên,
ngồi xuống, hỏi, đáp, biên chép và
rung chuông.

Tôi bắt chot một cái mõm đang
hà rất to. Tôi đã tưởng mõm ấy
ngáp. Nhưng sau thấy ngón tay
của ông có cái mõm thò vào tim
tôi trong ấy. Thi ra (sau tôi mới
biết) ông ta ăn thịt gà rất răng.

Năm nay ông Phạm-huy-Luc suýt
nữa không được làm nghị trưởng.
Một sự bí-mật phi thường.

(Xem trang 968)

Lê Ph'ong

ĐỘC QUYỀN BẢN : cho các nhà
thương, các nhà hộ-sinh và
các nhà thương binh v.v.
Ở Trung-ký, Bắc-ký - và Cao-men

EMBRE 1937

HIÈN

i lại phá di !
ng năm lụt
a.

NGAY MÓI

TRUYỆN DÀI của THẠCH LAM

(Tiếp theo)

TÂM hồn giàn dí của nàng không hiểu được những cái phiền phức trong lòng

Trường, và như thế, nàng càng đau khổ hơn. Những nỗi băn khoăn của chồng, mà Trinh đoán thấy bấy lâu nay, khiến nàng phải nghĩ ngợi, tuy nàng không hiểu cái duyên cớ của những sự ấy. Trinh cảm thấy một mối lo sợ không rõ rệt luẩn quẩn trong tâm trí nàng, như trước một tai nạn gì sắp xảy ra.

Nàng chỉ chịu đau khổ mà không lúc nào có ý oán trách Trường. Nàng căm giận sao được? Nàng vẫn yêu Trường, như nàng yêu ngay từ lúc bắt đầu mới gặp chàng. Lòng yêu của nàng không giảm hớt chút nào; nàng không thể tưởng tượng được sẽ không yêu chàng nữa. Cái tình yêu đã làm rung động cả linh hồn Trinh trong buổi nói chuyện dưới bóng trăng bên giàn hoa lý, bây giờ đã thành một tình cảm bình tĩnh và vững bền, sâu xa đến gần cả với những ý nghĩa, những ham muốn tận trong thâm tâm. Và cái ái tình đó đối với lòng nàng thành ra một thiết và tự nhiên quá, như sự sống của nàng, khiến Trinh không bao giờ nghĩ đến cách làm biếu lộ ra. Nàng không có nhưng cử chỉ bồng bột, những dáng điệu hay lời nói mèn yêu, nhưng mỗi khi nhìn chồng, hai con mắt đen của nàng lại sáng lên và đầm đuối trong tình yêu.

Chợt có tiếng cửa mở ở dưới nhà, Trinh cúi mình trên bao lơn nhìn xuống. Ruột nàng như thắt lại khi thấy Trường ở trong cửa bước ra, vừa bước nhanh vừa mặc áo. Trinh toan cất tiếng gọi, nhưng tiếng nói nghèn trong cổ họng. Nàng ngồi phịch xuống ghế, nhìn theo Trường di khuất vào bóng tối.

Gió lạnh ở đâu đưa đến làm Trinh rung minh. Nàng đứng dậy vào trong nhà. Căn phòng như vắng vẻ và buồn rầu lạ. Tiếng tích tách thông thả của chiếc đồng hồ làm tăng cái yên lặng của ban đêm. Trinh bước lội bên giường, kéo chăn lên đắp cho con. Mai đang ngủ, mỉm môi nụ cười trên cái miệng xinh, như mơ một sự gì vui vẻ. Đứa bé với tay sờ soạng rồi nắm chặt

lấy tay mẹ. Trinh dè yên cái tay bé nhỏ của con trong bàn tay nàng, rón rén ngồi, rồi thấy trong lòng bỗng rung động bao nhiêu nỗi xót thương, nàng lại cúi đầu lặng lẽ dè nước mắt tràn thẩm áo.

CHƯƠNG VIII

Vừa bước chân vào trong buồng, Trinh đã vội vàng dè gói thuốc trên bàn, rồi chạy đến bên chiếc giường con kê sát tường. Nàng dày vú em ra, cúi xuống vén tấm màn nhìn vào: dưới mấy lẵn chăn mỏng, Mai nằm ngủ yên, tay dè dưới đầu.

— Em đã đỡ chưa, vú?
Người vú khẽ trả lời:

— Chưa, mẹ ạ. Từ lúc mẹ đi đến giờ, hình như em lại sốt thêm lên nữa.

Trinh lo sợ, dè tay lên đứa bé: nàng thấy trán Mai nóng rực và ướt đẫm mồ hôi.

— Chết chửa, bây giờ làm thế nào bờ vú? Hay là thói không cho uống thuốc ông lang ấy nữa. Đã hai thang rồi mà không thấy đỡ.

Vú em yên lặng không nói gì. Một lát mới nói:

— Thuốc mẹ mới lấy về dè

Không biết tiếng Pháp thi bị thua kém và thiệt hại dù moi đường. Anh em chị em thất học muốn hiểu, nói và viết được tiếng Pháp trong một thời gian rất ngắn nên mua quyển:

TU'-HỌC TIẾNG PHAP

(LE FRANÇAIS PAR VOUS - MÈME)

Của hiệu sách BẮC-HÀ N° 55 rue de la Citadelle Hanoi xuất bản. Sách soạn theo một phương pháp mới, dẫn-dị và dè hiểu, chỉ cần biết quốc ngữ là có thể học được.

Sách ra ngày 20 November 1937

Giá 0\$10

dâu? Hay cứ cho em uống thêm một bát xem sao.

— Ở trên bàn kia. Vú ra lấy mà sắc.

Người vú vừa quay đi, Trinh đã gọi giật lại hỏi:

— Buổi trưa cậu có về không?

— Thưa có. Mợ đi một lát thì cậu con về ngay.

Trinh ngập ngừng. Nàng không muốn hỏi câu nàng định hỏi, một linh khiếu hình như báo trước cho nàng biết câu trả lời của người vú em sẽ làm nàng thất vọng và buồn rầu. Nhưng nàng không thể tự ngăn mình:

— Thế ư có nói là em lại sốt thêm không?

— Có ạ. Nhưng con vừa nói thì cậu già, rồi lại mặc áo đi ngay.

— Thôi được, ư đem thuốc xung sắc cho em đi.

Nàng thở dài, ngồi xuống chiếc ghế đè bên giường, rồi vắt chiếc m่าน lên hai bên. Ánh sáng ở khe cửa chiếu vào; Trinh nhận rõ thấy con xanh sao quả. Đứa bé thở hòn hòn như mèt nhoc, thỉnh thoảng tay nắm chặt lè mép chăn. Trinh cúi mình khẽ vuốt tóc Mai. Lòng mẹ của nàng cảm động trước cái vẻ ôm yếu của đứa con:

— Khô cho con tôi quá.

Tử thân, Trinh rơm rớm nước mắt khóc. Đứa bé sốt đã ba ngày hôm nay rồi, mà Trường vẫn không đè ý đến. Ông bà về, chàng ăn cơm xong lại đi ngay, nét mặt lúc nào cũng như giận dữ, khiến nàng sợ không dám hỏi. Chiều hôm qua, Mai sốt quá, nàng lặng nhìn Trường sửa soạn đi. Khi chàng sắp bước xuống cầu thang, nàng rụt rè sờ gõ:

— Nay anh, em nó sốt quá.

Trường quay lại, dừng đứng đáp:

— À...nó cảm thấy như làm sao. Mua thuốc cho nó uống.

— «Nhưng...anh...» Trinh yên lặng, không nói tiếp, vì Trường đã bước xuống dưới nhà rồi. Nàng lắng nghe tiếng giày của Trường đi ra cửa, và lòng nàng se lại vì vì một cảm giác lạnh lẽo.

(Còn nữa)

Thạch-Lam

Vì số đặc biệt có nhiều bài về nghị viện, nên «TỬ CỐI ÂM» sẽ đăng tiếp trong số sau, cũng như Tin Thor và Tin Văn Văn.

Tuồng cải lương Nghị-viện

(Tiếp theo trang 957)

ONG CUNG
(đứng lên ca bài tạ để cảm tạ).
Tạ lòng bài lạy tạ lòng
Tạ lòng nhiều bạn quá yêu
Phó... ông Lạc (1) cẩn lỗi lao lý này.
Thề chét khắc lòng xin nhớ
Thề chét báo đáp tình nhau
Và quyết báo đáp về lâu
Tay chúc nay giữ đầu mươi ngày.

V

ONG NGÀ
(lắc chuông ca Ngọc mỹ nhân).
Giờ ai nay yên vị rồi
Thì tôi đến phiên phải lui
Nhưng giờ xin ngồi một tí
Lắc chuông cho toàn viện nghe
Lắc xong tôi xin nhường ghế
Hai ông trùm lèn chúc giám lý.
(Ông lắc chuông mời viên bộ phiếu)
Lúc này lúc thi xin
Kén ai dì... « hả liên tiễn » (2)

ONG LỤC (ca tiếp)
Lục xin đứng lên trình bày
Các ngài kén người thực hay
Mấy ai hay bằng bọn nay
(Ông Lục lôi ông Lê Thắng ra
giới thiệu bằng bài Les gars de la
Marine.
Này đây là có Lê Thắng
Là tay mồi mèp nói nũng
Là tay khôn khéo ra phết
Và múa may cho người bằng lóng.

(Ông Lục giới thiệu ông Luận)
Đù ông ta mặc tiếng bô
Mà « công » (3) ông lây rất lo
Và tay ra bảo Trung Bắc
Mà vẫn không ra người khù-khờ.
TOÀN VIỆN cũng ca tiếp)
Chờ nên cho là khù-khờ
Toàn viện vỗ tay.
Hai ông Thắng và Luận được
trúng cử.

ONG LỤC
(lời râu ông Đỗ Thận) ra giới
thiệu.Ca theo điệu Tứ đại cảnh)
Ông bô nay, tay đáo đê
Không nén đê — Yên ở trong nhà
Xin quý ông mời họ
Mời cụ ra mau ra

Bí ra hội nghị, làm việc cho ta
Chắc thành việc cho ta
Ông ấy tài, tay thảo lược
Biết chuyện (cổng xé xít xang)
Ngôn luận dàn, bài chayen linh lang
Ca vài điệu, bài điệu dẻo dang.

MỘT ONG NGHỊ TRẺ
(ca tiếp)

Dẻo dẻo dang, trông lợ lâm, ngài ơi,
Khéo khôn trân cười. Bao nhiêu
Làm được việc không ra, mà ngài

Thận cứ ra
Này nay ta, ta bảo cho ông nghe
Khá lúi, khá lúi lại nhà
Mở râu, mở râu gần bac
Thi nhuộm đen cho ta
Rất den cho thém đậm đà
Cho thiên hạ tuồng niên ngài còn hoa.

TOÀN VIỆN (ca tiếp)
Không! Ông Thân thư: chưa già!
còn lâu!

1.) Nghĩa là phó.., nghĩ trường
2.) Ý ông nói Đông dương kính tê dài
hội nghị.
3.) Nghĩa bóng, hẳn thế.

Và viện chúc bàu ông Thân, nhưng
ông Phạm Tá đứng bắt lên phản
đối :

ONG TÁ

(ca điệu Les trois petits cochons).
Các ông chừng cồn ngà ngà nước
Bầu bi hay! kỳ quái thay ! [say]
Thiếu chí ngưới là người cứ đóng
Ô ô hò à ha ! [ra]
Có sao bầu sún đồ già lốt râu
Tóc trên đầu thì hàng dàn châng bầu
Hai con mắt nhấp nháy lèm nhèm
Móng tay dài, ôi lèo ôi bao nhiêu
ghét den !

MỘT ONG NGHỊ TRẺ
(hưởng ứng)

Đáng ra ngồi họp việc lảng vèo sói
Với bộ già ngồi khè khà chén thôi
Xin suy xét, chờ cát ngài đi
Chỗ tay lầu ngồi ho hen, lờ mờ, ich
chi !

ONG TÁ

Tôi xin với chư ngài, duy cò hai
diều, nên kén nhán tài phái di
Ta nên phái ai người niên tuế chưa
già và rất nhanh trai.
Chớ ông già già này chớ nén
Rút ống về tim thâm thuốm men
Cho râu tóc sắp trắng thành den
Uống cho nhiều thực là nhiều là
nhieu thuốc tiên.

ONG ĐỖ THẬN

(nỗi giận, thịnh thích giật chân
xuống gach, theo điệu kèa La vầy).
Này ông kia! đừng nói chướng
Vào đây mà chát nhau cho sướng
Này ông kia! bằng muôn tôi
Thì im mồm lắp ngay
Nếu ông không phục tag này
Tüm ra người súc trai súc trắng
Kéo ra cho vien dem bão
Rồi sau này biết nhau

TOÀN VIỆN

mong họ choing nhau cho vui, nên
đánh trống ca rùng khuyến khích :
Nào nào thôp ngực
Nào nào thôp ngực

ONG PHẠM TÁ

Kéo người trẻ tuổi của ông ra
giới thiệu. Ông trẻ tuổi ấy là... cù
Lê thành Giai ! Ông Tá ca điệu
La vầy :
Này ông Giai, người dìng dắn
Là con người nói năng chắc chắn,
Này ông Giai người rất xứng
Nào xin bùi phết ra !

ONG LỤC (ca tiếp).

Các ông nên lừa hai ngài
Và xin bùi gấp ngay ve kin
Cù xem ai vien ưng bầu
Là con người ẩy oai.

Các ông nghĩ bỏ vé bầu.
Ông Đỗ Thận trúng cử.

ONG ĐỖ THẬN

Sung sướng rút trong túi ra một
cái phách, hai cái dùi đê lèn bức,
ngồi xếp xuống đó, đối diện với bạn
đồng viện, toe toét cười rồi vừa gõ
phách vừa hát bài « Hát nói » sau
này. Một vài ông nghĩ chạy sang

buồng bênh cạnh lấy chồng tờ tôm
điểm đê chát tom.

Cám ơn ngàn bội (hứ hứ hứ...)
Các quan báu... ra Đại hội (hứ) Đồng-
dương

Tôi quyết một phen tò mặt phi
thường

Việc kinh tế (x) xin đảm đương
chu tất

Ngã bắt « nghị cảm » phi « nghị gâl »
Khẩu phi năng thức chỉ năng ngón(1)
Ráng râu vào làm việc nước non
Thề giữ lấm lông son cho trọn vẹn
Thiên hạ trông vào lâm khôi thận
Đảm thanh danh cho dân vien Bắc-kỳ
Mặc ai nói nô bẩn kia...

Toàn vien vỗ tay. Bỗng có tiếng
đàn dâng-xinh ở bên phòng. Hồi ra
mới biết ông Đỗ-Thận có nhã ý đem
phường nhạc riêng đến Khai-tri để
bé khi ông trúng cử thi dao máy
bài cao ca vien. Âm nhạc cù bài
« Madelon ».

TOÀN VIỆN hát theo.

Trong nhà « hàn dàn » nghe đâu
tiếng vèo von phong cầm ?
Phong cầm trầm thăng như xuâ
khiến chúng ta dừng cầm.

Ta hùng hồn ca ca theo khúc rất hay
trong dàn

Việc dân khó khăn ta mắng khi được
dăm phút nhàn

Nào mấy khi lu bù ta chiều cái thân
Bao tri lâm lo buồn cho người trong
nước

Thèm biế bao vui đưa cung dòn

khúc « dâng »

Thi may, nhán có ông Thân dây
tráng bùa

Mời mình nghe hát cù đầu. Mời

mình nghe khúc tiêu sầu

Thi mình quên hết ưu phiền mà cùng

hát chơi !

Ngày kia bách thú bao người đang

sắp vui cười

Cần gì luồng công, nào ca, nào nô

cho thíc h

Rồi nước non sau này loạn lín lo chí

Ô ! chiều này là đến Thông sú

Tiệc vui sắp chén, bây giờ ta thấy

ngon rồi

Lòng ta sướng rơn và mong viện

mau tan sầu

Và mê man nghe tiếng đàn rêu rất

bén tai.

ONG LỤC (trung một hồi chuông rồi tuyên
bố bằng điệu hát tòng cờ)

Thưa các ngài :

Nay đã mãn bùi hội đồng khai mạc

Xin các ngài hãy tạm định công.

Việc nước rồi phải liệu việc... cơm

Có thực mới đảm đương vực đạo... à !

TOÀN VIỆN

ra xếp hàng trước sân khấu

ca bài « chia tay » theo

điệu « Joyeux au revoir »

Ngày nay anh em bắt tay chào nhau

bước về, định bàn việc nước,

Nước non anh em còn lâu, giờ ta

dòi lòng về cần việc cơm

Bắt tay anh em chào nhau, kẻ ăn

súp tay, người thời cơm khách

Chén no, anh em chiều nay còn lo

hết lòng cùng bàn việc dân

HẠ MÂN

Và mấy hôm sau tượng tư obu

thể, nghị vien vẫn cứ tiến hành.

1.) Chu nhau ba lấp

TÚ MỎ và Lêتا

HỘP THƯ

Ô. D. T. Văn Hanoi. — Cho biết
những bài đã đăng ở số báo nào.
O. T. Sinh, Hanoi. — Đã lấy tiền
thì không có báo biếu.

AN-THAI

GRANDE FABRIQUE DE POUSSE-PUSSE
2, Rue Ngugén - trong - Hiệp
JANOI

??? 1936
XE KIỀU MỚI

Gặp khai giá kep nưa dan,
Dung xe "AN THAI" chẳng
còn cờ gi.

Lo han dù cù : Vải, Sám, Lốp
cù phu tang xe tay.

NGƯƠI ÁY
LA CÔ

Hàng nghìn thiếu phụ đã tím
luy hành phúc và ái tình nhờ ở
cách giàn dì này. Vì thế mà các
thiếu phụ có được nước da đẹp đẽ
của một thiếu nữ mà dân ông râm
yêu đương. Mỗi buổi sáng các bà
các cô đều đánh kem Tokalon
niêu trắng, không có chất nhơ
tên mặt và cù thời sẽ có một sắc
sắc thiên nhiên, và nhờ thế mà
nhìn đánh được đều, không bết
lè thành tảng. Trong kem Tokalon
(niêu trắng) có chất kem thật tươi
tốt, có dầu olive, ròng là nhiều
chất ấy làm mặt những ta thường
làm cho các lỗ chân lông se lại
và chỉ trong ba ngày làm cho da
để xấu xí đến đâu cũng trở nên tươi
tắn, mịn màng và đẹp đẽ. Ngày hôm
nay các bà các cô hãy nên bắt
đầu dùng kem Tokalon (không
nhờ), là thứ bùi
dưỡng cho da đẽ.
Thứ kem đó đã
giúp cho nhiều
thiếu nữ chiếm
được tình yêu
dương của vì
hôn phu mình.
ĐẠI-LÝ: F. Maron & Roehat et
45 Boulevard Saigon — HANOI

TRINH THÁM
TRONG VIỆN

(Tiếp theo trang 965)

Ông nghị béo ngú ở hàng ghế thứ tư kia, tối hôm qua : 1.) di hát ; 2.) ở Khâm Thiên ; và 3.) có một bà vợ vô cùng sur tử.

Tôi biết thế, theo lý luận sau này.

1.) Ông ta vừa ngủ vừa mỉm cười, con người sau mí mắt nhắm liếc đi liếc lại, đầu ngả lên vai người bên cạnh, tay cầm ngược cái quản bút như cầm cái roi trống chầu : chứng cứ của sự di hát ;

2.) Ông dập trống dưới Khâm Thiên. Vì khi ông Đỗ-Thận nhìn lại thấy ông ngủ thì mỉm cười ; cái cười khoan dung, có cảm tình, và có cả sự che chở ;

3.) Bang giấc ngủ êm, một tiếng the thé ở gần, ông choảng thức dậy vội đưa hai tay trước mặt như đỡ một thanh cùi vò hình. Lúc thấy cạnh ông chỉ là bạn đồng viện thôi nên ông thở một tiếng dài hú vía !

Ông nhìn ông Đỗ-Thận, nhìn ông Phạm-huy-Lục, rồi lại bình tĩnh ngủ lại, để cho viện làm việc, và đ𝐞 tìm lại giấc mơ.

Lê Phong

Phóng (nghị) viên trinh thám

Rentrée des classes

Vous trouvez à l'IDEO tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le gout au travail.

Articles « RÉCLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de brouillon « RÉCLAME »	100 pages	0p09
Boîte de 100 copies doubles, beau papier		1.09
Ramotte de 100 — quadrillé multiple		0.70
Plumier laqué, couvercle chromé		0.90
Compas s/panoplies : 15 et 4 pièces		0.65 à 0.35
— plats nickelé reversible double usage		1.00
— plats nickelé en pochette :		3.10 - 1.63 à 0.98
Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir		0.40

Catalogue des articles scolaires sur demande

L'I.D.E.O. PAPETERIE - LIBRAIRIE

HANOI - HAIPHONG

Nhờ ÁNH SÁNG đồng giao phát cho nạn dân

Ông Tôn thất Châu và ông

Hoàng Bá (Huế) 5p 00

Nhân viên sở Bông-dương hải

học tại Cầu-đá (Nha Trang) 28p 60

Nhân viên sở xe lửa (service

voie) ở quận thứ ba (Đại-lãnh)

mỗi người bỏ ra một ngày lương 51p.00

Học sinh trường Phú Quý

(Phanrang) 3p.00

T. B. Chúng tôi xin có lời trân trọng cảm ơn các bạn xa gần đã gửi tiền về Nhờ Ánh sáng đồng giao giúp nạn dân.

Ban từ thiện đoàn Ánh sáng đương điều dith với quan-chức địa-phương về việc phát trân. Khi nào song, sẽ tuyên bố về các bạn rõ.

Từ nay, xin các bạn gửi tiền quyên về phủ Thống sứ Bắc-kỳ.

Ánh sáng xin có lời cảm ơn hai bạn

Tôn thất Châu và Hoàng Bá ở Huế, đã

gửi giúp Đoàn số tiền 5p. để dùng vào

công cuộc lập thôn Ánh sáng đầu tiên.

Đoàn Ánh Sáng

CABINET D'ARCHITECTE

NGUYỄN - CAO - LUYỄN

HOÀNG - NHƯ - TIẾP

Architectes diplômés P. L. G. I.

Angle Rues Richaud et

Borgnis Desbordes - Hanoi

Hỡi ai.... muôn tìm chân Hạnh-phúc, chân Ái-tình....

Hãy hỏi M're Khanhson, một nhà tiên tri trẻ tuổi học rất thâm thúy về khoa bói lân thời, chỉ cần một chữ ký cà tuổi mà có thể tách ra những sự rất bí hiểm ở trong đời ta.

Vẫn hay việc la la biết, nhưng chỉ biết cái đã qua còn những điều sắp tới thì lấy ai là người chỉ dẫn minh bạch...

Đây xin giới thiệu với bà con ông Khanhson là một nhà chuyên môn nói những sự tương lai sắp xảy ra trong đời mình, nhưng cho được chắc chắn rằng ông là người có tài thì ông hãy nói cho ta biết những việc đã xảy ra trong đời ta từ trước, rồi ông nói những việc sắp xảy ra rất gần cho ta thí nghiệm vì trước có đúng thì sau mới thực.

Thứ tư và mandat

xin dè :

M're KHANHSON

36 Rue Jamber - Hanoi

Sáng : 8 giờ đến 11 giờ

Chiều : 3 giờ đến 6 giờ

7 hào một quẻ, xin gửi ngân - phiếu, nếu trả tiền bằng tem thì nên gửi thư bảo đảm cho khỏi mất.

Nhà M're Khanhson lúc nào cũng rộn rập các bà Đầm đến xem

Xin nhờ gửi chũ ký lự tay minh ký (ký lẫu cũng được) luôi và tên minh. Trong 7 hôm sênhai được một bản số có đủ cả các cung: thân l'être mình, công ăn việc làm, con cái và vợ con, tình duyên và vận hạn, bệnh lật và mồ mả, làm cách nào biết lòng người yêu, làm cách nào mua sô cho chúng. M're Khanhson không dùng bùa yêu phép thánh nhưng có l'être cho ta hay những điều kiện rất nhân đạo hợp với lự cách minh đề chiêm trái tim của người khác.

Cần qua 2 người thât giỏi chũ tay để làm traducteur và interpréte, xin đến tận nhà hỏi, đừng viết thư.

Chi nên hút sì gà và thuốc

MÉLIA

Vì thuốc lá nồng đều chè-tạo ở Alger cà

Thuốc MÉLIA BA NGÔI SAO 5 xu một gói 20 điếu

AGENTS GÉNÉRAUX :

L. Rondon & Co Ltd — 18 Bd Dong Khanh Hanoi

TAM TINH HAI CẦU BỒ THẬN HOÀN TRỊ TUYỆT MỘNG-TINH, DI-TINH, HOẠT-TINH

Muốn cho thận khỏe được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ sinh, cần phải giữ ngũ tạng là : Tâm, Can, Tỷ, Phế, Thận, và Tam-Bảo là : Tinh khí, Thận cho điều hòa. Bây tôi nói về Tinh là một món báu nhất trong Tam-Bảo là Tinh-khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh-khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại. Hiện thời nước Việt-Nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về Tinh-khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tính mệnh ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh.

I. — Nằm chiêm bao thấy giao cấu cùng đàn bà rồi tinh-khí xuất ra, là Mộng-tinh. Vì như bình đầy nước mà tràn ra là bệnh nhẹ.
II. — Lúc đang ngủ nằm chiêm bao, mà tinh-khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình hàn-thần, tay chân nhức mỏi là Di-tinh. Vì như bình nước nghiêng mà chảy ra là bệnh nặng.

III. — Bất luận ngày đêm tinh-khí cũng xuất ra là hoặt-tinh. Hoặc thấy gai động lòng dục, hoặc khi mồi lại gần đàn bà mà tinh-khí cũng xuất ra ; hoặc khi đai, tiêu tiêu rãnh mạnh tinh-khí cũng rỉ ra là hoặt-tinh, vì như bình nước thủng đáy, ấy là bệnh rất hiểm nghèo, và rất khó trị. *Nguyên nhân của ba chứng tôi kể trên đây có 3 điếu :*

A) Bởi thó bẩm tiên-thiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghỉ tuồi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quản hỏa động lương hỏa tùy mà sinh ra.
B) Bởi lúc tuồi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thủ-dâm » làm cho ngực quan lớn mà sinh rau.

C) Bởi người bị bệnh lậu độc, uống thuốc công kích, phát đạt và thông lợi tiểu liên nhiều, làm cho thận thủy suy, ngực quan lớn mà sinh ra.

Người mắc phải ba chứng trên đây thì thường đau thắt ngực, nước tiểu vàng, từ chí bài hoài, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, hình vóc tiêu túy, gương mặt xanh xao càng ngày càng sorse. Nếu không điều trị cho dù, để lâu ngày thận thủy suy hỏa thiịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hồi hộp và rãnh lửa trong ngực, mà sinh ra hàn, ho lâu ngày, động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo. Vì vậy, bấy lâu nay, tôi hết sức « ôn tâm khảo cứu, nhờ sự lịch tri, kinh nghiệm mới chế ra được thử thuốc này, khác hơn các thử thuốc bồ thận khác tên là TAM-TINH HAI-CẦU BỒ THẬN HOÀN, tiêu trừ được 3 chứng bệnh agát nghèo áy, và xin giải rõ dưới đây :
1) Người mắc phải bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như khán, nếu trường phục thì dứt tuyết mà lại dứt tinh, thanh phế, bồ thận, bồ tinh, bình phục sức lại. 2) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngực quan yếu, sự tinh dục không được lâu, có vý lâu mà không con cái, uống thuốc này bồ thận bồ tinh, tráng ngực-quan, cữu chiến bất quyên, tiền-tinh trực xạ từ-cung mới có thể kết tử nhằm thần sinh con nối hậu. 3) Người bởi tưu sắc quá độ, hao tinh thần thận suy, tinh kiệt, dương hư, kiến xác diện hoa, uống thuốc này thì bồ thận tráng dương, điều tinh ích chí. 4) Người bởi lao tinh, thận suy, đau thắt ngực lồng, tay chân nhức mỏi, tâm thận bất giao, thận hỏa bất tể, đêm thường tiêu tiện, da mặt ám đen ủ tai, mắt không tố, tối tăm mặt mày, chân ra ngưng sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở nên tươi tốt. Sự kinh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

LƯU Ý — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiện nghiệm hội phản.

Võ Văn Văn Được Phòng Thudaumot

CHI CUỘC : Hanoi, 86, Rue du Coton — Haiphong, 75 Paul Doumer — Hadong 27, Bd de la République — Saigon, 229, Rue d'Espagne
Hai Duong, — Maréchal Joffre — Hué, 87 Paul Bert — Tourane, Avenue du Musée

Giá mỗi hộp (5 viên) 1p00

TG

Các bà các cô nên chọn hàng mà dùng

HÀNG THẬT TỐT, THẬT ĐẸP
CHỈ CÓ MÃY THỦ NÀY:

tơ lụa "Albene TIVILLE"
sa-lanh "Rhodia TIVILLE"
nhung "HỘP VÀNG"
hang len "KIKO"

Chỉ có bán tại các
cửa hàng Bombay
và many hiên lớn
ở Hanoi:

MAI-DÈ
ĐẠI-ICH
HÀNG DƯƠNG
V.V...

